

ΣΥΝΑΡΜΟΗ ΕΣΤΕΡΙΚΟΥ

ΕΤΗΣΙΑ ΔΡ. 6.00
ΕΞΑΜΗΝΟΣ > 3.50
ΤΡΙΜΗΝΟΣ > 2.00

ΣΥΝΑΡΜΟΗ ΕΣΤΕΡΙΚΟΥ

ΕΤΗΣΙΑ ΦΡ. 8.00
ΕΞΑΜΗΝΟΣ > 4.00
ΤΡΙΜΗΝΟΣ > 2.50

ΔΕΚΑΗΜΕΡΟΝ

ΕΙΚΟΝΟΓΡΑΦΗΜΕΝΟΝ
ΠΑΙΔΙΚΟΝ ΚΑΙ ΠΡΟΤΕΡΑΙΟΝ
ΠΕΡΙΟΔΙΚΟΝ
ΕΚΔΙΔΟΜΕΝΟΝ
ΥΠΟ ΤΟΥ
ΒΙΒΛΙΟΠΩΛΕΙΟΥ Δ. ΔΗΜΗΤΡΙΑΚΟΥ
ΣΤΑΔΙΟΥ 56
ΤΙΜΗ ΕΚΑΣΤΟΥ ΦΥΛΑΚΟΥ
ΛΕΠΤΑ 10

ΠΕΡΙΟΔΟΣ Β'.—ΕΤΟΣ Β'.

ΑΘΗΝΑΙ 20 ΦΕΒΡΟΥΑΡΙΟΥ 1913

ΑΡΙΘ. 36

Η ΓΥΦΤΙΣΣΑ ΚΑΙ Η ΕΛΕΝΙΤΣΑ

Μιά φορά κ' ἔνα καιρὸ εἰς ἓνα μικρὸ χωριὸ ἦτο μιὰ μητέρα χήρα. Ἐίχε δυὸ ἀγόρια κ' ἓνα κοριτσάκι. Τὰ ἀγόρια ἦσαν μεγαλύτερα καὶ ἤγαιναν στὸ σχολεῖο. Τὸ κοριτσάκι τῆς, ἡ Ἐλενίτσα, ἦτο μικρὸ καὶ ἐκάθητο μὲ τὴν μητέρα του στὸ σπίτι.

Μιὰ ἡμέρα ἡ μητέρα τῆς Ἐλενίτσας ἦτο στὸ μαγειρεῖο. Ἐμαγεύευσε τὸ φαγητὸ τῆς ἡμέρας.

Ἡ Ἐλενίτσα ἐκάθητο ἔξω ἀπὸ τὴν ἐξώπορτα κ' ἔπαιζε μὲ τοὺς βώλους.

Ἐκείνην τὴν στιγμήν ἴερασε μιὰ Γύφτισσα. Ἄμα εἶδε τὴν Ἐλενίτσα, τὴν ἐξήλεψε καὶ εἶπε μὲ τὸν νοῦν τῆς: «Τί ὠραῖο κοριτσάκι, ποῦ εἶναι αὐτό! Πόσο ἄσπρο αὐτὸ παχουλό εἶναι! Τὰ δικά μου τὰ παιδιὰ εἶναι μελαγχροῖνα καὶ ἀδύνατα. Ἄχ! νὰ εἶχα καὶ ἐγὼ ἓνα τέτοιο ὠραῖο κοριτσάκι! Πόσον θὰ τ' ἀγαποῦσα!»

Κ' ἐστάθηκε καὶ τὸ παρατηροῦσε, πῶς ἔπαιζε. Ἐπειτα λέγει μὲ τὸν νοῦν τῆς: «Ἀλλὰ μήπως δὲν ἔμπορῶ νὰ τὸ κάμω ἴδιό μου! Νὰ τὸ ἀρπάξω καὶ νὰ φύγω. Ποῖος μὲ βλέπει! Ψυχὴ δὲν εἶναι εἰς τὸν δρόμον!»

Καὶ ἴσῃ στιγμή ἀρπάζει τὴν καυμένην τὴν Ἐλενίτσα, τὴν χώνει μέσα εἰς ἓνα σακιοῦλι ἀπὸ δέρμα, μέσα στὸ ταγάρι τῆς, ποῦ εἶχε μαζί τῆς, βουλώνει τὸ στόμα τῆς, γιὰ νὰ μὴ φωνάξῃ καὶ φεύγει, φεύγει καὶ ἀκόμα φεύγει!

Ὅταν ἐτελείωσε τὸ μαγεύευμα ἡ μητέρα τῆς Ἐλενίτσας, ἐβγήκε νὰ ἰδῇ, τί γίνεται ἡ κόρη τῆς. Ἀλλὰ ποῦ ἡ Ἐλενίτσα! Τὴν φωνάζει ἡ μητέρα τῆς, ἀλλὰ κανεὶς δὲν ἀποκρίνεται.

Ψάχνει παντοῦ στὸ σπίτι τῆς, δὲν τὴν εὐρίσκει. Τρέχει, ὅπως ἦτο, ξεσκουφωτὴ καὶ ξυπόλητη, ἴσῃς γειτονιῆς, ἐρωτᾷ, ψάχνει παντοῦ. Τίποτε! Τρέχει εἰς ὅλο τὸ χωριὸ σὺν τρελή, ἐρωτᾷ ὅποιον εὐρίσκει εἰς τὸν δρόμον, μήπως εἶδε τὴν κόρη τῆς, ἀλλὰ δὲν μαθαίνει τίποτε. «Μήπως ἐπῆγε ἡ Ἐλενίτσα μου μὲ κανένα ἄλλο παιδί ἔξω στὰ χωράφια;», εἶπε μὲ τὸν νοῦν τῆς τότε ἡ μητέρα. «Ἄς τρέξω ἔως ἐκεῖ νὰ ἰδῶ.»

Κ' ἔτρεξε καὶ ἔψαξε παντοῦ, στὰ χωράφια, στὰ πε-

ριβόλια, στ' ἀμπέλια, στὰ λειβάδια, ὅπως ἦτο ξεσκουφωτὴ καὶ ξυπόλητη. Κ' ἔδῳ ὁμως δὲν τὴν βόηκε τὴν Ἐλενίτσα τῆς.

Τί νὰ κάμῃ τότε ἡ κακομοῖρα, κ' αὐτὴ δὲν ἤξευσε. «Νὰ γυρίσω πρὸς τὸ σπίτι χωρὶς νὰ βρῶ τὸ κοριτσάκι μου, εἶπε!» Ἄ! Αὐτὸ μόνον δὲν θὰ κάμω! Καὶ στὴν αἰσῆ τοῦ κόσμου, ἂν εἶναι ἀνάγκη, νὰ ὑπάγω θὰ ὑπάγω, ἀρκεῖ νὰ βρῶ τὴν Ἐλενίτσα μου. Ἄς πάω νὰ ψάξω καὶ εἰς τὸ δάσος. Ἴσως νὰ ἴηγε ἔως ἐκεῖ καὶ ἔχασε τὸν δρόμο.»

Κ' ἔτρεξε— ξυπόλητη καὶ ξεσκουφωτὴ, ὅπως ἦτο— εἰς τὸ δάσος.

Ἄρχισε νὰ νυχτώνῃ, ὅταν ἐκείνη ἔφθασε. Τὰ ἄγρια

Καὶ στὴ στιγμή ἀρπάζει τὴν καυμένην τὴν Ἐλενίτσα.

θηρία τοῦ δάσους ἀρχισαν νὰ ἐξυπνοῦν καὶ νὰ ἐτοιμάζονται διὰ τὸ νυκτερινὸ κυνήγι των. Ἀπὸ μακρὰ ἤκούοντο τὰ φοβερά μουγκρίσματα των.

Κανείς τέτοια ώρα δεν θα τολμούσε να μπη μέσα στο δάσος. Η μητέρα για να βρη το παιδι της δεν εφοβήθηκε. Έμεινε και άρχισε να ποδηγεύει. Όσο όμως προχωρούσε, τόσο το σκοτάδι γίνετο πυκνότερο. Δεν έβλεπε πλέον καθαρά.

Τότε άρχισε να φωνάζει: «Λενίτσα μου, Λενίτσα μου! Έγώ είμαι η μητέρα σου!»

— «Τί φωνάζεις έτσι, ανόητη, ειλε τότε εις αυτήν μιὰ γρηά, ή όποια ευρέθηκε έξαφνα μπροστά της. Θα σ' ακούσουν τὰ θηρία και θα έλθουν να σε φάγουν».

— «Έχασα την κόρη μου, τ' άκους, κυρά μου, της λέγει τότε ή μητέρα, και θα λογαριάσω τὰ θηρία του δάσους; Να βρω το παιδι μου θέλω κι' άς με κάνουν ό,τι θέλουν τὰ θηρία.»

— «Έγώ γνωρίζω, που είναι ή κόρη σου, της λέγει ή γρηά εκείνη.»

— «Γνωρίζεις αυτό, καλή κυρούλα, και δεν μου τό λείγεις τόσην ώρα τόρα; Πές μου το, σε παρακαλώ πολύ, πές μου το, και έγώ να σου κάμω ό,τι θέλεις, ειπεν ή μητέρα.»

— «Έλα να μου κάμης πρώτα όλες τις δουλειές του σπιτιού μου και, άν ευχαριστηθώ, θα σου πω που είναι ή κόρη σου.»

Η δυστυχισμένη μητέρα ακολουθούσε τη γρηά εκείνη.

Σε λίγο έφθασαν εις το μέσον του δάσους. Εκεί ήτο το σπίτι της γρηάς από το σκοτάδι όμως δεν διακρίνετο όλος διόλου. Τότε ή γρηά πλησιάζει στη θύρα και πατεί το κατώφλι αυτής. Στη στιγμή ανάπυρον χιλιάδες φώτα, που έφεγγαν σαν τον ήλιο. Σηκώνει τὰ μάτια της τότε ή μητέρα και παρατηρεί το σπίτι της γρηάς.

Ητο ένα μεγάλο και πολύ ψηλό σπίτι, σαν παλάτι, με πολλά κατώματα και άμέτρητα δωμάτια. Όταν όμως μπήκαν μέσα, τί να ιδη ή μητέρα εκείνη! Όλα τὰ άντρα και τὰ δωμάτια ήταν γεμάτα από σκουπίδια και άσβες!

— «Είμαι γρηά και δεν μπορώ να σκύψω. Έχω χρόνια πολλά να σκουπίσω και να σφουγγαρίσω το σπίτι μου. Αν μου τὸ καθαρίσης όλο, θα σου πω, που είναι ή 'Ελενίτσα σου.»

Η μητέρα δεν έσκέφθη διόλου. Άμέσως έπηρε σκουπές, ξεσκονιστήρια και σφουγγαρόπανα και άρχισε τὸ σκουπισμα, τὸ ξεσκόνισμα και τὸ σφουγγαρίσμα.

Όποιος άλλος να ήτο εις την θέση της μητέρας εκείνης, θα έκουράζετο και θα έσταματούσε. Η μητέρα όμως εκείνη δεν έσταμάτησε διόλου. Όσο ένθνμειτο την κόρη της, τόσο έλαινε μεγαλυτέρας δυνάμεις, έως ότου πλέον εκαθάρισε όλο τὸ σπίτι της

γρηάς. Τότε ή γρηά λέγει εις αυτήν.

— «Καλά μου εκαθάρισε τὸ σπίτι. Έγώ όμως έχω κι' άλλες δουλειές, που δεν μπορώ να τις κάμω μόνη μου. Έχω μιὰ αποθήκη γεμάτη από άπλυτα ρούχα και δεν έχω, ποιός να μου τὰ πλύνη. Έπειτα τὸ ψωμι μου κοιτάνει να τελειώση και δεν έχω, ποιός να μου ζυμώση και να μου τὸ ψήση. Εάν μου πλύνης όλα τὰ ρούχα μου και μου ψήσης ένα φούρνο ψωμιά, τότε θα σου πω χωρίς άλλο που είναι ή κόρη σου.»

Η μητέρα αναστέναζε, εδέχθηκε όμως να κάμη και τις δουλειές αυτές. Και άρχισε άμέσως, άν και ήτο τόσα κουρασμένη.

Έπλυνε, έπλυνε, ώρες πολλές. Τὰ ρούχα όμως της γρηάς ήσαν άτελείωτα. Της πονούσαν τὰ δάκτυλα από τὸ τρίψιμο και τὸ κορμι από τὸ πολύ σκύψιμο. Άλλά, που να λογαριάση εκείνη πόνους. Ο νους της όλος ήτο εις την κόρη της.

Επί τέλους ετέλειωσε τὸ πλύσιμο και τὸ άπλωμα των ρούχων. Άμέσως, χωρίς να ξεκουρασθῆ, άρχίζει τὸ ζύμωμα.

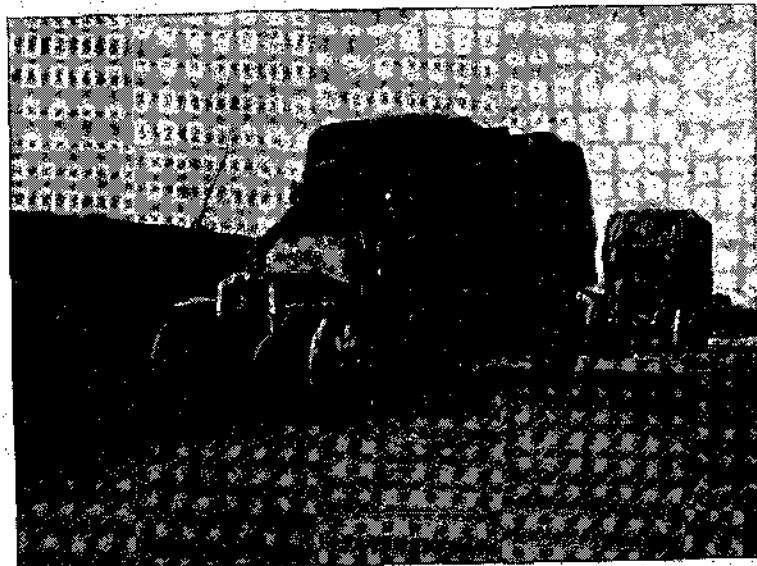
Και εζύμωνε, εζύμωνε ώρες! Πότε να ζυμώση ένα φούρνο ψωμιά! Άφου τὰ εζύμωσε, εκάψε τὸ φούρνο καλά και τὰ εφούρνισε. Έως ότου να ψηθουν τὰ ψωμιά, ένα ένα εσιδέρωσε κι' όλα τὰ ρούχα της γρηάς και κατόπιν έβγαλε ψημένα καλά και τὰ ψωμιά.

Η γρηά ευχαριστήθηκε απ' τις δουλειές της μητέρας, της εδωκε ένα ψωμι και της λέγει:

— «Την 'Ελενίτσα σου την άραξε μιὰ γύφτισσα και την έχει μαζί με τὰ άλλα γύφτοπουλα πέρα εκεί στα Γύφτικα. Για να φθάσης έως εκεί είναι πολύ δύσκολο, για να πάρης την κόρη σου από τους γύφτους ακόμη δυσκολότερο. Άκουσε τὸ διατί. Πρέπει πρώτα να σχίσης και να περάσης όλο αυτό τὸ άπεραντὸ δάσος, που είναι γεμάτο θηρία. Έπειτα άμα τὸ περάσης αυτό, θα άναγίγης ένα μεγάλο ποτάμι, που δεν έχει γεφύρι για να τὸ περάσης. Εάν κατορθώσης και τὸ περάσης κι' αυτό, θα χρειασθῆ να περάσης μιὰ ώρα δρομο ακόμα γεμάτο από άγκάθια κι' έπειτα θα φθάσης στα Γύφτικα. Κι' άν φθάσης όμως έως εκεί, δύσκολο μου φαίνεται να μπορέσης να πάρης απ' τους γύφτους την κόρη σου. Την ήμερα την φυλάγουν όλοι οι γύφτοι. Την νύχτα, που κοιμούνται αυτοί, την φυλάγει ένας σκύλος φοβερός. Δύσκολο πολύ μου φαίνεται να πάρης την κόρη σου και σὲ ληπούμαι.»

(Έπειτα τὸ τέλος).

ΔΗΜΟΣΘΕΝΗΣ ΑΝΔΡΕΑΔΗΣ

Πως γίνεται ή στρατιωτική μας συγκοινωνία μεταξύ Κρητικής Φιλιστινίας

Η ΤΕΛΕΥΤΑΙΑ ΣΠΑΡΤΙΑΤΙΣ

Η ΣΚΙΑ ΤΟΥ ΑΡΙΣΤΟΜΕΝΟΥΣ

(Συνέχεια εκ του προηγουμένου)

Ο Γιουσοφ, βλέπων τότε μετ' αγωνίας, ότι οι Έλληνες του διεξέφευγον, συνεκράτησε τὸ θάρρος των ιδιων του και διά μιαν τελευταίαν φοράν επιχείρησε την εφεσον. Ο Τρελλογιάννης, όστις, από της ενόρθεως της μάχης έμπαχτο μανιωδώς, κρατών και μεταχειριζόμενος ως ρόπαλον την κάνην ενός σπασμένου καρυφυλλίου, ερίσθη προς τὰ εμπρός ορμητικός, κάμνων τούς δειλοτέρους να επιστοχωρήσωσι και αναζητών αυτών τον ίδιον Γιουσοφ, διά να τὸν καταφέρῃ εν κτύπημα με τὸ πρωτότυπον όπλον του. Κραυγὰ εκπληξέως ήκολούθησαν μεταξύ των Τούρκων:

— Ο τρελλός!... Ο τρελλός!...

Οι Έλληνες επωφεληθέντες της συγχίσεως των πρό του πύργου τούρκων εκ της παρουσίας του Τρελλογιάννη, εισώμνησαν άπαντες εντός αυτού. Ησαν εν όλω 47 μετὰ τὸς Δημητρίου της Μύρτης και των δύο Γάλλων, οι έποιοι κατά την ορμήν της εκ τὸς συστάτης πάλης είχαν χάσει τὰς καρτένας των. Άλλά και από τὰ παλληκάρια έλειπον έπλα πολλά τὰ όπαια είχαν θρασυθῆ, διότι εχρησιμοποίησαν μάλλον ως ρόπαλα παρά ως πυρόβολα. Τσιουτοτρόπως οι εντες τὸ πύργου οχυρωθέντες 47 πολεμισται είχαν 32 όπλα με 30 φυσίγγια δι' εκαστον όπλον. Είχον προετίθει τὰ πιστόλια των με διακοσία; γομώσεις, 20 περίπου όκάδας άρτου εγγχωρίου εις τὰ σακιδιά των και άλλο τόνον ύδωρ εις τούς μικρούς άσούς των.

— Παιδιά μου, τούς λέγει ο Δημήτριος, εάν κάμωμεν οικονομίαν, έχομεν να φάγωμεν και να πιωμεν επί δύο ήμέρας... Ισως και τρεις και άν ρίψωμεν πάντοτε εις τὰ σιγούρα, ώρισμένους ή δεκατίσωμεν τούς κακούργους αυτούς. Εν τῷ μεταξύ θα έλθῃ προς βοήθειάν μας ο γενναίος φίλος μας δ' Άλτερς με τὰ παλληκάρια μας και θα εύρη εδῶ άρτον διά τὸ γεύμα του και φυσίγγια διά τὸν συνδέλεόν του τον Γιουσοφ!

Μετὰ ταύτα ο Δημήτριος από έτοιμότητος τὰ παλληκάρια του εις διαφόρους θέσεις τὸ πύργου και εμείρασαν κατ' αναλογίαν φυσίγγια άπεύροθη μετὰ της Μύρτης εις μιαν γωνίαν της όροφης τὸ πύργου από τὰς όπας της

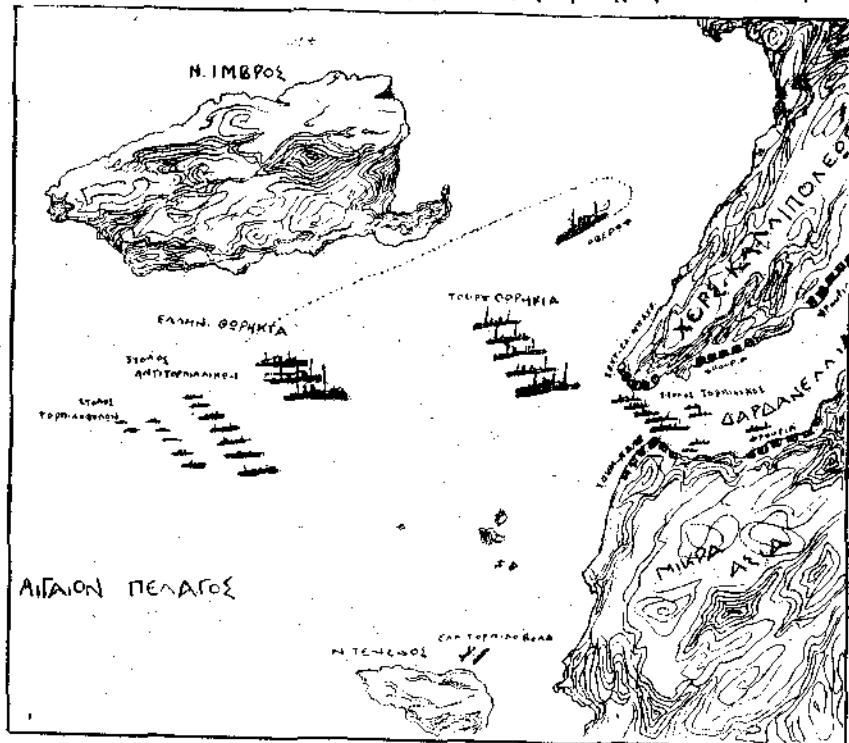
όποιας ήθύνατο να παρακολουθῆσας τὰς κινήσεις τὸ εχθροῦ. Διασκούσης της πρώτης νυκτός οι μουσουλμάνοι επιχείρησαν δύο εφέδους κατά τὸ πύργου, την μιαν κατά τὸ μεσονύκτιον και την άλλην περι τὰ εξημερώματα, αλλά μιὰ τριμερὰ ομοφρονία τούς εκάμε να υποχωρήσωσι γανονικώς και κατά τὰς δύο εφέδους. Μολις ο ήλιος ανέτειλεν οι Έλληνες διεκρίνον τεσσαράκοντα πτώματα μουσουλμάνων, κείμενα εντάδην παρά τούς πύργους τὸ οχυρωματός των.

Δέκα παλληκάρια προστατευόμενα από τὰ επί τὸ πύργου κορυφύλια των αντήρσαν των, εζηθλον έρποντα τὸ πύργου και ελαττωρογόγησαν τούς φενημένους Τούρκους. Κατά τον αυτών τρόπον επανήλθαν εις τον πύργον με άρκετὸ όπλα και τρεφάς.

Τούτο υπήρξε μιὰ λαμπρὰ ευκαιρία, να επιστιθῆ έντελώς ή μικρὰ φρουρά των Έλλήνων και να προκαλέσῃ

την τελειαν εφεσον του Γιουσοφ.

Περί την μεσημβριαν όμως της τρίτης ήμέρας οι Έλληνες μετ' εκπληξέως ειδον να άφιχθῆ εις τὸ στρατόπεδον του Γιουσοφ μιὰ νέα μεγάλη ενίσχυσις, εκ περικοῦ την φράν αυτήν, φέρουσα μετ' εαυτης και δύο τηλεβόλα. Μιὰ άποθύρνησις κατέλαβε τούς Έλληνες επί τη θέα της ενισχύσεως τῆς και των τηλεβόλων και ήρρισαν να κάμωμεν διαφόρους συλλογισμούς. Νέος λοιπόν τουρκικός στρατός εισεδάλεν εις την Μορέαν, διά να δια-

Η κρη των Δαρδανελίων ναυμαχία της 3ης Δεκεμβρίου 1912. — Τὸ θεωρητικὸν «Γεώργιος Αβέρωφ» άποσκόπενον τὸ λοιπὸν στόλου, επιχειρεῖ κύκλωσιν τὸ Τουρκικὸν στόλον βάλλον συγχρόνως καθ' όλον των θεωρητικῶν τὸ εχθροῦ και των φρουρῶν των ατειῶν Σὲν Τέλλ Μπάχρ (όκεις της θαλάσσης). Ἐπί της Ασιατικῆς ακτής είναι τὸ Κοϊν καλέ (ἀρμυδες φροσῆρον).

θέτῃ ο Γιουσοφ τόνον μεγάλας στρατιωτικὰς δυνάμεις εις αυτό τὸ κέντρον της Πελοποννήσου, δύο βήματα μακρὰν από την Μάνην; Ο Ιωάννης δ' Άλτερς και οι επαναστάται, οίτινες τον ήκολούθηον είχαν λοιπὸν καταστραφῆ; ή μήπως είχαν συλληρθῆ αιχμάλωτοι;

Ο Γέρον Δημήτριος, εζηθνεμισμένος εκ των στερήσεων εκυπτεν υπό τὸ διπλοῦν φορτίον των ετών και των ήθικῶν και όλικῶν δοκιμασιῶν. Και αυτή ή Μόρτω, ή τοσοῦτον υπερήφανος, ή τοσοῦτον γενναία, ή τοσοῦτον ενεργητική, άφιστο εις τὰς πλέον οδυνηράς έντυπώσεις, σκεπτομένη συγχρόνως μήπως εφενεθῆ παρά των Τούρκων ο Γάλλος εκείνος άδελφός, ο τόνον καλός, ο τόνον γενναίος. Και ήρώτα εαυτήν, ή νέα κόρη, εάν δεν ήξιζε καλύτερον να δώσῃ πέρας εις την ζωήν της, ή να πέσῃ ήττημένη εκ της πείνης εις τὰς χείρας τὸ άπαισιῦ εκείνου μουσουλμάνου, ο οποίος την ήθελε ως λείαν.

Την επέραν της τρίτης ήμέρας τὸ ύδωρ ελειψεν ολοτελώς... Και όταν την τετάρτην ήμέραν ο ήλιος καυστικῶ-

τατος, διαχέων θερμότητα όλονεν αυξανομένην, αφού επέ-
ρασε την καρφύην του Πάρωνος και ύψωθη εις τον Ουρα-
νόν δεν είδε πλέον επί της γουρψής του πύργου ούδέναν έν
των υπερασπιστών αυτού, διότι όλοι είχαν καταφύγει έντός
αυτού εξηλωμένοι επί του δευτέρου όρόφου και του είσο-
γείου του.

Βεβαιωθείς ο Γιουσοφ, ότι οι πολιορκούμενοι εύρισκντο
έν καταπτώσει δυνάμεων άπεφάσισε να έπιτεθώ κατ' αυτών
τελειωτικώς την ίδιαν έσπέραν και αφού έδωκε τας περι-
τούτου διαταγας παρήγγειλε να του φέρουν ένα αιχμαλώ-
τον, όστις είχε συλληφθί κατά την μάχην.

Τέσσαρες στρατιώται ένεπλοι έφάνησαν άμέσως, έδωγούν-
τες τον Τρελλογιάννην. Ο Τρελλός, κτυπηθείς δια της
άκτριφίδος ενός όπλου κατά την πρὸς τον Πύργον ύποχώρη-
σιν, είχε πέσει άναίσθητος και θα του έκσπεν άλανθαστως
την κεφαλήν, έν εις Τούρκος δεν είχαν αναγνωρίσει
τον παράφρονα, άπέναντι του όποιου, Έλληνές τε και
Τούρκοι, συμπεριφέροντο μετά σεβασμού δεισιδαιμο-
νος.

— Είσαι συ ο
Τρελλογιάννης, ο
σύμβουλος του γέ-
ροντος Δημητρίου;
του λέγει ο Γιου-
σοφ.

— Είμαι ο Γιάν-
νης, εις τον όποιον
η Παναγία έχει δώ-
σει το δώρον να έμι-
λή, όλος τας γλώσ-
σας και να προλέγη
μέλλον!

Χα, χα, χα! Για
πέ μου λοιπόν την
τύχην μου! έπανα-
λαμβάνει ο Γιου-
σοφ. Την ξεύρεις;
Ναι!

Και του Καφάλη
την ξεύρεις;
Ναι!

Τότε λοιπόν θα
γνωρίζης και την ί-
δικήν σου τύχην.
Ναι!

Αί τρεις βεβαιώσεις έπεσαν τραγείαι ως τρία κτυπήματα
σπάθης και με όλην την σταθερότητα αυτού ο Γιουσοφ ήσ-
θάνθη έαυτον παραχθέντα πρό του παραδόχου του τρελλού
βλέμματος, ένθ' ο Καφάλης άπώλεσε την συνέχσιαν των
σκέψεών του. Σιγή έπικολούθησε και μία ζωνή εξέλθουσα
έκ του πλήθους διέκοψε:

— Ο Γιάννης είπεν άλλοτε εις τον Κατινάχην ότι θα
φονευθί; και έφρονούθη εις την πρώτην μετά των Τούρκων—
τους όποιους είθε ο Θεός να τιμωρήσῃ—συνάντησιν'....

Δι' ενός πηδήματος ο Γιουσοφ ώρθώθη, με το βλέμμα
άπειλητικόν, ένθ' πάντες έτρέμαζαν περίξ αυτού.

— Ποιος ώμίλησε;... Ποιος το είπεν αυτό;

“Όλοι αι τάξεις όπισθοχώρησαν” δεν ήσαν εκεί παρὰ
μουσουλμάνοι, όλοι προσωπικώς γνωριζόμενοι ο εις μετά
του άλλου.... Φρικιαστικόν έκ δεισιδομονίας διατρέ-
χει τους παραστώτας.

— Ποιος ώμίλησε; έπαναλαμβάνει ο Γιουσοφ.

— Ένας νεκρός!....

Ήτο ο Γιάννης την φοράν αυτήν, όστις άπεκρίθη.

(Από την Ιστορίαν του Βαλκανικού πολέμου Γερασίμου Βόσκου). — Υπαίθριος
στρατιωτικὸς κλιβανὸς εις την Φιλικιάδα. Οι στρατιώται μας πορασκυά-
ζοντες την κουρομάναν των.

Μεθών έξ όργης ο Γιουσοφ ρίπτεται έναντίον του:
— Μας έμπαίξεις λοιπόν!... Είσαι ένας άγύρτης...
όμίλει, άλλως η κεφαλή σου θα κάμη πτερά από κάτω από
αυτό το γιχαγαγι... ..

Ψιθυρισμός; δυσχερεσίας διέτριψε τας τάξεις των Τούρ-
κων, συνειθισμένων πάντων να ύποφέρωσι τους τρελλούς,
χωρίς ποτέ να τους κακοποιώσι.

Ο τρελλός δεν κινείται διόλου, ύψώνει μόνον τον δεί-
κτην της δεξιῆς χειρὸς και δια φωνῆς ώσει μακρόθεν έρχο-
μένης προφητεύει:

— “Όλοι έσαι εύρισκονται εδώ να φονευθώσι δια πυρός
και σιδήρου” και εγώ μαζί με αυτούς.... Έγώ θα πίσω
την ίδιαν έσπέραν, καθ' ήν το μέγα έργον θα συμπληρωθί
παρ' εκείνων της Ελλάδος.... Ο Καφάλης έπρόδωσε
την γήν της Ελλάδος, την γήν της γεννήσεως αυτού. Η
γή θα τον έκδικηθί και θα πάρη την φωνήν του... Σὺ,
Γιουσοφ, το έρυθρόν σημεῖον έσυνμίωσε την καρδιάν σου,
από την όποιαν το αίμα θα τρέξῃ υπό το ξίφος ενός των
προστατουμένων του Ίψλοτάτου.... Κανείς έξ ήμῶν

δεν θα εξέλθῃ από
εδώ, καθόσον όλοι
έβλάψαμεν τας Αί-
ωνίας Δυνάμεις!...
Είπα....

Μία όμότημος κί-
νισις όπισθοχωρή-
σεως όλῃ τον κύ-
κλον, όστις περικυ-
κλώνει τον Γιάννη,
έκαστος τον βλέπει
με φυσιογνωμίαν έ-
τρομαγημένην λέξεις
ακούονται:

— Μάγες!.....
Μάγες!.....

— Χα! χα! χα!
..... Αριστομένης!
..... Δεν γνωρίζεις,
άπιστε, τον Αρι-
στομένην; ... Δεν
τον ξεύρεις, διότι οί
σκύλλοι, οί όπόιοι
σε έγένησαν δεν έ-
γεννήθησαν εις την

χώραν ταύτην, της όποιας το χώμα μολύνει η παρουσία
των ιδιων σου.... Ήτο ένας άρχηγός χα! χα! χα!...
ένας άρχηγός της Μεσσηνίας, της πόλεως, την όποιαν κα-
ταστρέψαμεν. Ω.... είναι καιρός, πολύς.... Ήτο ώραιός,
ήτο νέος, ήτο αγαπητός.... μάς έτίμησεν. ... χα! χα! χα!
Και ήμεῖς τον συλαβόμεν, επειδή εις ήμας τους Λαζέ-
δαιμονίους τίποτε δεν είναι αδύνατον.... και τον έρρίψα-
μεν.... ναί!... τον έρρίψαμεν, άκούεις;... εις τον Καιά-
δαν.... Γνωρίζεις τον Καιάδαν;... Χα! χα! χα!

Αποκαμών από αυτήν την ιστορίαν, από την όποιαν τί-
ποτε δεν έννοει και η όποια του φαίνεται άσυνάρτητος, μη-
χανικώς ύποδουλωθείς υπό του τόνου του παράφρονος, ο
Γιουσοφ άποκλινει την κεφαλήν, χωρίς άλλως να δύεται
να καταβάλλῃ έν καταφανέστατον νευρικόν ρήτος.

Ο Γιάννης εξακόουθεῖ άκόμη:

— “Α! Α!... Είς άστὸς άπλώνει τας πτερυγὰς του ύ-
πολάτω αυτού και τον σώζει εκ της πτώσεως.

(Έπεται συνέχεια).

E. MOUTON

ΑΙ ΠΕΡΙΠΕΤΕΙΑΙ ΤΟΥ ΠΑΙΔΑΡΧΟΥ ΜΑΡΙΟΥ ΚΟΥΓΚΟΥΡΤΑΝ

(Συνέχεια εκ του προηγουμένου).

Έπαι τέλους είχε τόνον φόβον. πλανών έντροπήν, δι' έσα
διηγείτο και αι λέξεις δεν ήμπορευσαν πλέον να εξέλθουν
από το στόμα του.

Ήν έπιασα από το χέρι.

— Τον βασιλέα, τον βασιλέα; του είπα!

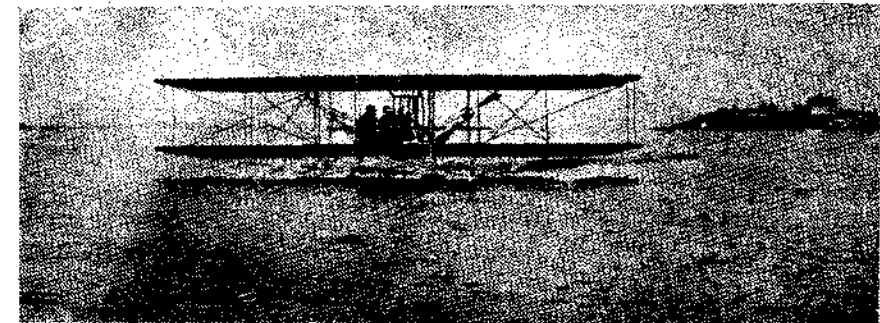
Το πλήρωμα άφηε κραυγήν άγανακτήσεως και όρμησε
να ριφθί έναντίον του.

Εγώ τους συνεκράησα.

— Νύστα! τούς είπα προπαθήσατε να μη λησμονήσετε,
ότι εύρισκεσθε ένώπιον του πλοιάρχου σας! Όταν σὺς δια-
τάξω να γρονθοκοπήσετε αυτόν τον άνόσιον, τότε τον γρον-
θοκοπήτε. Όχι πριν. Σὺ εξακολουθεῖ, λέγω του Διοικητού.

Αφού έκατάλαβε ο διοικητής ότι είναι άσφαλής, όταν
έγώ θέλω και ότι από έμου και μόνου εξηρτάτο η ζωή του,
έτέλειωσε την διήγησίν του, πάντοτε με τίνον ανθρώπου,

έτόίμου να τον
κράσσουν και
έξομολογημέ-
νου. Τον ήνάγ-
κισα να τα είπη
όλα: τους γο-
νους των φυλα-
κισμένων, τα
πνίξιματα, τας
θανοτικές εκ-
τελέσεις! Αλ-
λ' εκεί, όπου
κατέβαλα όλη
θῶς όλας μου
τάς δυνάμεις
διά να μη τον
πνίξω, ή, ο, ο-
ταν με έπληρο-
φόρησεν ότι δεν

Το αεροπλοκάνον μας «Ναυτίλος» επί του όποιου έπιβαίνον ο αεροπόρος μας όπολογαγός Μου-
τούτης μετά του σηματοφόρου του Β Ναυτικού Μοραίτινη, έπέταξε ύπεράνω των Δαρδα-
νελίων και έξερψε βίμβας κατά του έν Ναγαρέ έπισυνελαζόμενου Τουρκικού Στόλου και
των φρουρών του Έλλησοόντου την 24 Ιανουαρίου 1913. Απεδαλασώθη από του
Μούδρου της Αήμνου την 9 π. μ. και προσεδάλασώθη παρά την Ίμβρον την
11. 20' ήτοι μετά έναέριον ταξείδιον εις ύψος 1,200 μέτρων 2 ώρων και 20'.

ύπῆρχον πλέον ούτε ίσρες, ούτε μοναστήρια, ούτε εκ-
κλησιαί, ούτε θρησκεία! “Ότι αι εκκλησιαί της Μασσαλίας
μετεβλήθησαν εις λέσχας, η δε Νοτρ-Ντάμ, ντε λα Γκάρ,
εις μαγαζείον πρός πώλησιν της φορδῆς των ζώων.

Του εξήτησα πληροφορίας δια την βάρκαν μου. Μου είπεν,
ότι άμα την είδον να φθάσῃ με την λευκήν σημαίαν διήγει-
ραν τον λαόν, έκάλεσαν την έθνοφρουράν, έτρεψαν τὰ κη-
νόνια πρός τον λιμένα και έφάναζαν ότι ήρχετο έν όνόματι
έχθρικού στόλου να προτεινῃ εις την πόλιν να παραδοθί
και ότι το πλοίον σου ήτο πλοίον πολεμικόν, επί του όποιου
έπέβαιναν εις πρίγκηψ εκ βασιλικού αίματος. “Ότι ο δεύ-
τερός μου βλέπων τί τον περιέμενε δεν είχε πλησιάζῃ την
έπιστημον αποδόθραν, αλλά είχε παραμεινει εις τον παλαιόν
λιμένα μεταξύ δύο φριγηγών λέμβων Γενουίνσιων προστα-
τευόμενος υπό του δικαίου της ουδετερότητος και ήτο έτοι-
μος να βουλιάζῃ μάλλον η να παραδοθί.

Φαντάζεσθε εις ποίαν στενοχωρίαν με έβαλαν αι πληρο-
φορίαι αὐται! έσκέφθηκα να με αχειρισθῶ ως όμήρους τους
αιχμαλώτους μου, δια να πάρω όπισιν την βάρκαν μου και
τους ανθρώπους μου, αλλά με ποίον τρόπον έπρεπε να
ένεργήσω!

Μη λησμονείτε, ότι ήμουν μόλις 29 ετών, 7 μηνών, 12

ημερών και όλίγων ώρών! ότι δεν είχαν καμμίαν ιδέαν τί
θα πῆ Έπανάστασις, ούτε εις ποίον βαθμόν τρελλας και
άγριότητος δύναται να φθάσῃ ένας λαός, άμα καταλύσῃ την
θρησκείαν του, τον βασιλέα του και δεν έχει πλέον κανένα
να καθοδηγήσῃ, τα βήματά του.

Είς την φοβερήν αυτήν άβεβαιότητα, έπου εύρισκόμην η
καρδία έστραφη, όπως ήτο φυσικώτατον πρός την μόνην πα-
ρήγορον των θλίψεών μου, την Σιδαστήν μου προστάτριαν
και αντιλήπτριαν, την μεγάλην μου Δέσποινιν και υπερα-
γίαν Θεοτόκον. “Ετινα λοιπόν τας χείρας πρός το όρος
της Νοτρ-Ντάμ ντε λα Γκάρ, και άπηθύνα προς την
Παναγίαν την προσευχήν ταύτην.

«Αγία και καλή μου Μητέρα! πολυσέβαστός μου προσ-
τάτρια! Σὺ, δια την όποιαν ένεπλήσθην πάντοτε από την
πλέον ειλικρινή ήγάτην και άφοσίωσιν, βλέπεις εις ποίαν
θέσιν εύρισκομαι. Είμαι ο δούλος Σου, ο πλοίαρχος Μά-
ριος Κουγκουρτάν. Με γνωρίζεις καλὰ, γνωρίζεις ότι καμ-
μίαν εύκαιρίαν ποτέ δεν παρέλειψα δια να Σου όμολογήσω
τον σεβασμόν μου και την έμπιστοσύνην μου. Είς όλους
τους κινδύνους μου Σὺ έκάλεσα εις βοήθειάν μου, και ποτέ
δεν έλειψες να με λυτρώσῃς από πᾶσαν λήπην και στενο-

χωρίαν και ίδού
έγώ ένώπιόν
Σου με όλον
μου το πλήρω-
μα τῶος και
ύγιης με το
ώραόν αυτό
πλοίον, το ο-
ποῖον ζέρει το
παντήγιόν Σου
όνομο! Βλέ-
πετε, ότι ο δεύ-
τερός μου και
οί μετ' αυτού
ναύται μου κιν-
δυνεύουν να κα-
τασπαραχθῶν
εις αυτήν την
πόλιν της Μασ-
σαλίας από ένα λαόν άνευ θρησκείας και άνευ χαλινού.

Έγώ και το πλήρωμά μου δεν θα απορβύμεν την ιδέαν
τύχην. Εμπνεύσον με, λοιπόν, Δέσποινα των Ουρανών,
και συμβουλεύσατέ με τί πρέπει να κάμω, ίνα σωθῶ από
αυτήν την άμηχανίαν. Έάν θελήσῃ να τινάξω όλην αυτήν
την άσέβῃ Μασσαλίαν εις τον άέρα, δώσέ μου, καλή μου
Μητέρα, άρκιτήν μπρούτη και θα την κάμω να πηδήσῃ!
Αλλά δός μου πάλιν την βάρκαν μου, Σὺ καθικετεύω,
άποδόσατέ μου τους ανθρώπους μου και τον δευτερόν μου!
Και αν μου τους αποδόσε, Σὺ όρκίζομαι εις την στάκτην
αυτού του κανήλια που τρέμει ένώπιόν Σου—όχι ένώπιον
έμου—Σὺ όρκίζομαι, έπαναλαμβάνω, να έλθω με γυμνός
τους πόδας και με όλον μου το πλήρωμα να άνάψω ένα
κερι από εξ' όκάδας εις τον πύργον των ναών Σου της Νοτρ-
Ντάμ ντε λα Γκάρ και να Σου φέρω και ένα μπουκέτο
από τριαντάφυλλα. Θα το κάμω εύθῶς ως θα μου είναι δυ-
νατόν έντός ενός έτους, έντός δέκα έτών, έντός είκοσιν
έτών, ως θα το έπραττον έντός δύο μόνον ώρών, εάν η
Μασσαλία δεν ήτο εις την έξουσίαν αυτών των Ουγαγύ-
των (άσεβών).

Αυτήν την παράκλησιν την έπανέλαβα τρεις φορές. “Ε-
πιτα είπα δώδεκα φορές το Πάτερ ήμῶν, και άλλες

δώδεκα τὸ Θεοτόκε Παρθένε. Δὲν εἶχα ἀκόμη τελειώσῃ, καλὰ καὶ εἶδα ὡς εἰς ὄνειρον τί ἔπρεπε νὰ πράξω. Ἐκατέβασα τὸν αἰχμάλωτόν μου εἰς τὸν θάλαμον καὶ ἀφ' οὐρανόθεν τὸν ἀγκάλωσα ἐπὶ τῆς τραπέζης καὶ τὸ μῆτωπον ἐπὶ τῆς χειρὸς μου, ἰδοὺ τί εἶπα πρὸς αὐτόν.

— Ὁ ἐτοιμασθὲν διὰ νὰ εἰσελθῶ εἰς τὸν λιμένα τῆς Μασσαλίας. Ἡ βάρκα τοῦ ὑγειονομείου θὰ ἔλθῃ νὰ με ἀπισκεφθῇ. Θὰ διατάξεται νὰ μοῦ δοθῇ ἐλευθέρου κοινωνία. Δὲν θέλω νὰ με πυροβολήσουν ἀπ' ἐπάνω τὰ φρούρια, ὅταν θὰ περῶ ἀπὸ κάτω ἀπὸ τὰς κανονοστοιχίας των, ἐπιτὸς μόνον, εἰς τὸν πόντον νὰ με χειροκρούσῃ!

— Ποῦ εὐρίσκεται τὸ ἐπαναστατικὸν Δικαστήριον;

— Ἐπὶ τοῦ λιμένος, εἰς τὸ χρηματιστήριον, μοῦ λέγει.

— Ἀγέ, λοιπόν, θὰ ἀγκυροβολήσω ἐκεῖ ἀπέναντι. Ἔχω ἀνάγκην ἀπὸ μακαρότη διὰ τὴν ἀσφάλειάν μου· θὰ διατάξετε ὅμως νὰ μοῦ φέρουν ὀκα βαρέλια μὲ μυστικὸν τρόπον. Ἰδοὺ χαρτί, πένα καὶ μελάνη. Ἐδῶ θὰ γράψετε τὰς διαταγὰς σας, Ἐπειδὴ δὲ δὲν πρέπει νὰ γεννηθῇ εἰς αὐτοὺς ἡ ἀμφισβησία ὅτι αὐτὰ τὰ γράμματα ἀπὸ τὸν φόβον σου, θὰ τοὺς ἀναφέρῃς, ὅτι ἐγὼ εἶμαι ὁ αἰχμάλωτός σου, ὅτι ἔχετε καταρῆσαι τὸ πλοῖόν μου. Ὁ ἀνατιθάσωμεν εἰς τὸ πλοῖόν μου τοὺς ἀνδρας σας· θὰ τοὺς ἀφαιρέσω τὴν τοσκαμακόπτετρα ἀπὸ τὰ πιστόλιά των, θὰ σπάσουν τὰς αἰχμάς των ξιφῶν των καὶ θὰ λάβουν τὸ ὄψος, ὅτι χρησιμεύουν ὡς φρουρά πρὸς φύλαξιν των ναυτῶν μου, οἱ ἑποιοὶ ἐπίσης θὰ ὑποκρίνωνται, ἐπεὶ εἶναι αἰχμάλωτοι. Σὲς θὰ εἰσθε ἀνεκασμένος ἐπὶ τῆς γεφύρας μὲ τὰς μπόδες σας, τὸ σπαθί σας καὶ τὸν θύσανον των πτερυγῶν ἐπὶ τοῦ καπέλλου καὶ θὰ δίδετε διαταγὰς, ὡς κύριος τοῦ πλοίου· θὰ σὲς ἐφορῶ, δὲν νὰ ἐνοήσῃς· δὲν θὰ ἐξέλθῃς εἰς τὴν ξηρὴν. Ὁ τὸς εἶπες, ὅτι θὰ μείνῃς ἐπὶ τοῦ πλοίου, διότι ἐνεργεῖτε ἐρευνας καὶ ἀναρρίσεις. Ἰδοὺ τὸ ὄλον· κατέπιν θὰ ἴδωμεν».

Καὶ ἐφώνησε καθὼς τόσος πρὸς τὰ πλήθη· ζήτω ἡ Δημοκρατία! Ζήτω ὁ ἐπανελεύμενος ἐπὶ τῆς προνομίας μαινόμενος συρφετός.

Χωρὶς καμψίαν ἀντίρρησην ὁ κ. Διοικητὴς ἄρχισε νὰ γράφῃ. Ἐγράψε πολὺ γρήγορα καὶ πολὺ καλά. Ὡ! πρέπει νὰ εἶμαι δίκαιος. Ἦτο ἓνα τέρας καὶ ἓνα κανάλι, ἀλλὰ τὸ γράμματόν του ἦτο θαυμασιόν! Μοῦ εἶπε νὰ μὴ μοῦ φαίνεται παράξενον, διότι πρὶν γίνῃ ἀντιπρόσωπος τοῦ λαοῦ ἐργημάτισεν ἐπὶ τρία ἔτη γραφεὺς τοῦ μεγαλύτερου δικαστικοῦ κλητῆρος τῆς Ἀθήνης.

— Ὅταν ἐτελείωσῃς, τὸν ἐκύτταξα μετὰ πραότητος.

— Ἐμπρὸς τοῦ εἶπα, καὶ τοῦ ἐκτύπησα τὸν ὄμον· ἔλα πᾶνε καλά· τόρα θὰ σοῦ συστήσω νὰ μὴν εἶπες οὔτε μίαν λέξιν εἰς τοὺς ἀνδρας σου, οὔτε εἰς τοὺς ἀνθρώπους τοῦ ὑγειονομείου, τοὺς ὁποίους βλέπω νὰ ἐργάζονται ἐκεῖ κάτω μὲ τὴν βάρκα, ὥστε νὰ ὑποκτιθεσῶντι ὅτι εἶσαι αἰχμάλωτός μου. Ὁ τὸς ἐμίλησες ὡς κύριος, ἄλλως θὰ σε θεωρήσω προδότην.

Ἀφ' οὗ εἶπα αὐτὰ, διέταξα τοὺς ἀνδρας του, οἱ ὅποιοι εὐρίσκοντο εἰς τὴν λέμβον νὰ ἀνέλθουν εἰς τὸ πλοῖον·

διέταξα τοὺς ναύτας· μοῦ νὰ τοὺς ἀποπλίσουν, καὶ ἀφ' οὐρανόθεν τὴν τοσκαμακόπτετρα των ὀπλων των καὶ τὰ κατέστησαν οὕτω ἀχρηστα, τοὺς τὰ ἔδωκαν πάλιν καὶ τοὺς ἐταξάν θῆθεν ὡς φρουροὺς τοῦ πλοίου, ἐνῶ οἱ ναῦται μου ὑπεκρίνοντο ὅτι ἦσαν αἰχμάλωτοι. Ἐπὶ τέλος οἱ ἀνθρώποι τοῦ ὑγειονομείου ἐπληρώσαν με τὴν λέμβον καὶ ἐπήδησαν ἐπὶ τοῦ καταστρώματος. Μοῦ ἔδωσαν τὴν ἀδειαν τῆς ἐλευθεροκοινωνίας, ὁ δὲ Ἐπίτροπος τῆς Δημοκρατίας ἐνεχείρισεν εἰς αὐτοὺς τὰς ἐπιστολάς· τὰς ὁποίας εἶχε γράψῃ κατά παραγγελίαν μου πρὸς τὰς ὀρχὰς των φρουρίων καὶ τῆς πόλεως. Τοῦς ἠπειλῆσε δὲ διὰ τῶν τρομερωτέρων ποινῶν, ἐν αἷ ἐπιστολαὶ αὐταὶ δὲν παρεδίδοντο εἰς τὸν πρὸς ὄρον πρὸ τοῦ παρέλθῃ ἡμέσια τὸ πολὺ ὄρα.

Ἀφ' οὗ ὅλα ἠτοιμάσθησαν οὕτως, ἔκαμα τὸ σημεῖον τοῦ Σταυροῦ καὶ ἀφ' οὐρανόθεν ἀλλήν μίαν φορὰν τὰς ἐλπίδας μου εἰς τὴν Θεοτόκον, διέταξα νὰ εἰσπλευσώμεν εἰς τὸν λιμένα. Ἐπεράσαμεν τὸν πύργον τοῦ Ἁγίου Νικολάου καὶ εἰς τὰς ἑξ ὥρας καὶ δέκα λεπτα προσηγγίσαμεν εἰς τὴν παραλίαν.

Ἡ πρῶν μου φροντίς ἦτο τότε νὰ ἴδω τί γίνεται ἡ βάρκα μου καὶ ὁ δευτέρός μου· ἦτο δὲ τοῦτο εὐκαλον, διότι ὁ λιμὴν αὐτός, τὸν ἐπίκειν πρὸ τινῶν μνητῶν εἶχα ἀφήσει γεμάτον ἀπὸ πλοῖα, τόρα ἦτο σχεδὸν ἐρημος· Ὁ εἶλεγε κανεὶς ὅτι ἐπεράσαν ἀπὸ ἐκεῖ χιλίερα καὶ τὰ ἐσάρωσαν ὅλα. Εἰξάουτε πόσα λέμβοι ἐπήγαινον καὶ ἤρχοντο; Μόνον δύο· οὔτε ἓνα δὲ πλοῖον μεγάλο!

Ἄλλα, ἂν καὶ ἐκτύταξα καλὰ δὲν ἠδυνήθη ὅμως νὰ ἀναγνωρίσω τὴν βάρκα μου. Τί νὰ ἐγείνῃ ἀράγε; Ἐν ᾧ δὲ ἐσκαπτίμην τοῦτο, ἓνα ἄλλο θέλημα μὲ ἠνάγκασε νὰ στρίψω τὴν π. σσ. αἱ ἐπάλξεις των φρουρίων, ἡ σκάλα τῆς Ζολιέτας· καὶ ὅλα ἡ ὀποσάθρα ἦσαν γεμάτα ἀπὸ ἀνδρόθητον πληθὺς ἀνθρώπων, οἵτινες ἐκραύγυζον οἰόντες τὰ καπέλλα των καὶ πάλλυντες ἀνὰ χεῖρας ἄλλοι μὲν σπάθας, ἄλλοι δὲ λόγγας καὶ ἄλλοι πιστόλια.

Μὰ τὴν πίστιν μου, ἐγὼνίζε κανεὶς, ὅτι ἦσαν τρελλοὶ ἢ διάβολοι! Ὑψῶναν τὰ χεῖρα, ἐσηγῶν τοὺς γρόνθους· καὶ ἠπειλοῦν τὸ πᾶν. Ἄλλοι ἐγέλων, ἄλλοι ἐκλαῖον, ἄλλοι ἐχόρευον ἐν κύκλῳ καὶ ἔπειτα ἐπετοῦσαν τὰ καπέλλα των εἰς τὸν ἄερα καὶ ἔπειτα ἐρρίπτοντο εἰς τὰς ἀγκάλας τοῦ γειτόνους των ἢ τῆς γειτόνισσας!

Ὅσον διὰ τὰ φορέματά των ὅλα ἐδίσταξε κανεὶς νὰ εἶπῃ, εἰς ἦσαν φορέματα ληστῶν ἢ μασκαράτων. Πολλοὶ ἐφοροῦσαν ἓνα μακρὸν παλτὸ κόκκινον· οἱ πλεῖστοι δὲ εἶχαν εἰς τὸ κεφάλι ἓνα εἶδος σκωφίφια, ἐπίσης ἀπὸ κατακόκκινον ὕφασμα, συνωμμένην ἀπὸ τὰ ἐμπρὸς καὶ κατεβασμένης πρὸς τὰ ὀπίσω.

Εἶδα ἓνα, μετὰ αὐτῶν, ὅστις ἐφοροῦσε μίτραν ἐπισκόπου εἰς τὸ κεφάλι καὶ μίαν ποδίαν μεταξωτὴν μὲ πράσινον χρῶμα εἰς τὴν ράχιν.

(Ἔπεται συνέχεια).

ΤΙ ΚΑΙΡΟΝ ΘΑ ΕΧΩΜΕΝ ΜΕΤΑ 24 ΩΡΑΣ

Μπαμπά, διατί ὁ οὐρανός εἶναι κόκκινος ἐκεῖ πού βασιλεύει ὁ ἥλιος; διατί τὸ Φεγγάρι ἔχει κύκλον; διατί ὁ οὐρανός ἔχει . . . κύματα; Αὐτὰς τὰς ἐρωτήσεις μοῦ ἐλάμνε πολλακις ὁ μικρός μου υἱὸς Σπυράκις.

Τί περίεργον ἀλήθεια παιδάκι! Ὁ, τι βλέπει τοῦ κινεῖ τὴν περιέργειαν· δι' ὅλα θέλει νὰ ἐρωτᾷ.

Εἶσθε καὶ σὲς; εἶσαι περίεργος; Θέλεις καὶ σὲς νὰ μάθῃς διατί γίνονται αὐτὰ, ὅπως ὁ μικρός Σπυράκις;

Τότε ἀκούσατε νὰ σᾶς τὸ εἶπω. Ὁ θὰ σὲς εἶπω ὅμως σήμερον μόνον εἰς τί θὰ μᾶς ὠφελήσουν· καὶ ἄλλοτε θὰ σᾶς εἶπω διὰ ποίαν αἰτίαν γίνονται.

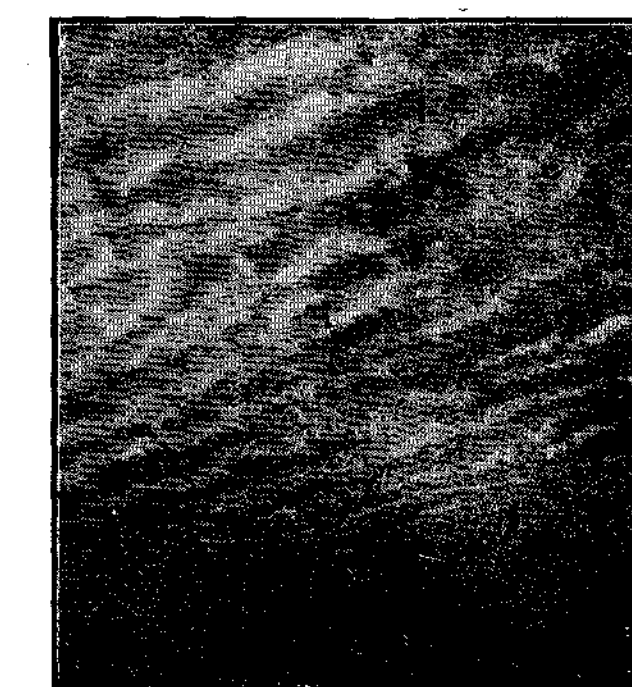
Αὐτὰ λοιπὸν εἶναι σημεῖα, τὰ ὁποῖα ἡμᾶς μάθωμεν εἰμποροῦμεν νὰ γνωρίζωμεν τί καιρὸν θὰ ἔχωμεν μετ' ὀλίγον ἢ μετὰ 24 ὥρας.

1. **Ὁραῖος καιρός.** Ἐάν κατὰ τὴν δύσιν τοῦ ἡλίου ὁ οὐρανός εἶναι κόκκινος ὁ καιρός θὰ εἶναι ὠρεῖος τὴν ἄλλην ἡμέραν.

Ἡ παρατήρησις αὐτὴ γίνεται εὐκολώτερον εἰς τὰ παράλια μέρος, ὅπου μερικὲς βραβεῖς κατὰ τὴν δύσιν τοῦ ἡλίου φαίνεται ὁ ἥλιος πνευμένος μέσα εἰς τὰ συγκεχυμένα νερά ἀπὸ πυκνοῦς ἀτμούς, οἱ ὅποιοι ἔχουν χρῶμα ζωρὸν κόκκινον, σημεῖον καλοῦ καιροῦ διὰ τὴν ἐπαύριον.

Ἐάν κατὰ τὴν ἀγῆν ὁ οὐρανός εἶναι σκοτεινός μετὰ σύννεφα, ἀλλ' ἔπειτα τὰ σύννεφα ἀρχίζου νὰ διαλύωνται, εἰμποροῦτε νὰ εἰσθε βέβαιοι ὅτι ἡ ἡμέρα θὰ εἶναι ὠρεῖα.

2. **Βροχή.** Ἐάν ὁ οὐρανός εἶναι κόκκινος ἔχει κατὰ τὴν δύσιν τοῦ ἡλίου, ἀλλὰ κατὰ τὴν πρωῖαν πηθῶν ὄψατα ἐκείνην τὴν ἡμέραν ἐτοιμάζεται ἀνεμὸς καὶ βροχή.

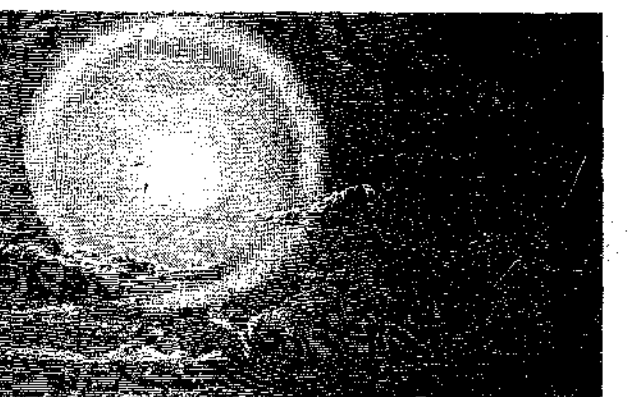

Σύννεφα κυματοειδῆ.

Ὁ οὐρανός ὠχροκίτρινος κατὰ τὴν ἑσπέρην εἶναι σχεδὸν πάντοτε σημεῖον ὅτι τὴν ἐπόμενῃ ἡμέρῃν θὰ ἔχωμεν βρο-

χὴν· καὶ τόσο περισσότερο πρέπει νὰ εἰρηθεά βέβαιοι ὅτι ὁ β. ἔξῃ ἐκείνην τὴν ἡμέραν, εἰάν ὁ ἥλιος τὸ πρωῖ ἐξαφανίζεται ἀπὸ τὸν ὀρίζοντα μίση εἰς πυκνὰ σύννεφα.

Ὁ, ἂν τὰ ἀστρα ἔχουν κατὰ τὴν νύκτα μεγαλυτέραν λαμπρότητα ἀπὸ τὴν συνήθη, σχεδὸν πάντοτε ἡ ἐπόμενῃ ἡμέρῃ θὰ εἶναι βροχερά.

Ἡ Σελήνη ἔχει κύκλον.

3. **Ἄνεμος.** Ὅταν ὁ οὐρανός εἶναι συννεφώδης, ἀλλὰ τὰ σύννεφα ἐμοιάζου με κύματα θαλάσσης, ἀνεπιπέτως θὰ ἔχωμεν βορρᾶν, ὁ ὁποῖος θὰ εἶναι τοσοῦτον σφοδρότερος ὅσον πυκνότερα καὶ κανονικότερα εἶναι τὰ κύματα των συννεφῶν.

Ἄνεμον ἐπίσης θὰ ἔχωμεν, ὅταν ἡ Σελήνη περιβάλλεται ὑπὸ ἐνὸς ἐμπελώδου κύκλου, εἰς τὸν ὅταν ὁ οὐρανός μᾶς φαίνεται ἀνέμελος.

Ζέστη. Ὅταν ἡ πρωῖα εἶναι σκοτεινὴ καὶ ὁ ἥλιος διαφαίνεται ἀνάμεσα ἀπὸ μίαν νεφελώδη κουρτίναν, ἐνῶ ὁ οὐρανός διατηροῖται καθαρὸς καὶ διαυγής, ἡ ἡμέρα ἐκείνη θὰ εἶναι θερμή.

Ἄλλοτε θὰ σᾶς εἶπω πῶς εἰμποροῦμεν νὰ γνωρίζωμεν τὸν καιρὸν ἀπὸ τὰ καταικίδια ζῶα καὶ τὰ πτηνά.

ΑΛΦΑ

ΕΝΑΣ ΠΡΕΣΒΕΥΤΗΣ ΜΕΤΑ 2394 ΕΤΗ

Μήπως νομίζετε ὅτι συνέβη εἰς τὴν Ἀμερικὴν καὶ αὐτὸ; Ἐκεῖ ὅπου συμβαίνειν ὅλα τὰ παράξενα; Ὁχι! Αὐτὸ συνέβη εἰς τὰς Ἀθήνας μας. Μάλιστα, εἰς τὰς Ἀθήνας· καὶ ἔγινε πρὸ ὀλίγων μόλις ἐτῶν, εἰς τὰ 1903. Κατὰ τὸ ἔτος, αὐτὸ διωρίσθη διὰ πρώτην φορὰν ἓνας πρεσβευτὴς εἰς μίαν πρεσβευτικὴν θέσιν, ἡ ὁποία ἔμεινε κενὴ ἀπὸ 2394 ἐτῶν.

Ὁ πρεσβευτὴς αὐτός εἶναι τῆς Περσίας καὶ διωρίσθη εἰς τὴν πρεσβείαν των Ἀθηνῶν διὰ νὰ ἀντιπροσωπεύσῃ τὸν Σάχην του πλησίον τοῦ Βασιλέως Γεωργίου· ἔφθασεν εἰς τὰς Ἀθήνας καὶ ἔδωκε τὰ διαπιστευτήρια ἐγγραφὰ του εἰς τὸν Βασιλέα μας.

Λοιπὸν, αἱ διπλωματικαὶ σχέσεις μετὰ τὴν Ἑλλάδος καὶ Περσίας ἦσαν διακεκομμένα ἀπὸ τοῦ 491 πρὸ Χριστοῦ, ὅταν οἱ Ἕλληνας ἐκνήθησαν νὰ γίνωμεν ὑποτελεῖς τοῦ Βασιλέως τῆς Περσίας Δαρείου τοῦ Ἰατάσπου. Καὶ ἂν προσθεσώμεν καὶ τὰ ἔτη πού πέρασαν μετὰ τὴν γέννησιν τοῦ Χριστοῦ ἔχομεν τὸ σεβαστὸν πᾶν τῶν 2394 ἐτῶν. Τί χαριτωμένον πού εἶναι τόρα νὰ συνδέωνται μετὰ φίλιαν δὺς κράτη· ἀφ' οὗ πέρασαν 2394 χρόνια· θὰ τὰ βροχῆ στενά ὁ οὗτος πρεσβευτὴς ὡς πού νὰ εὐχῆ τὰ ἀρχαῖα τῆς πρεσβείας καὶ νὰ μάθῃ τὰς συνηθείας τοῦ προκατόχου του!

ΣΕΛΙΣ ΣΥΝΕΡΓΑΣΙΑΣ ΑΝΑΓΝΩΣΤΩΝ

ΟΙ ΚΑΛΟΓΗΡΟΙ ΚΑΙ ΤΟ ΨΑΡΙ.—Μίαν ημέραν τρεις καλόγηροι ήγόρασαν ένα ψάρι, τὸ ὁποῖον ἐπλήρωσαν ἐξ ἴσου. Ἀφοῦ τὸ ἐμαζέψωσαν ἐκάθησαν εἰς τὸ τροπέζι διὰ νὰ τὸ φάγουν. Τότε ὁ ἕνας καλόγηρος ἐκ τῶν τριῶν, κόπτει τὸ κεφάλι τοῦ ψαριοῦ καὶ ἀφοῦ τὸ ἔβαλεν εἰς τὸ πιάτο του εἶπεν «γέγραπται μοι φαγεῖν ταύτην τὴν κεφαλὴν». Σχ. δὲν δὲ συγχρόνως ὁ δευτέρος καλόγηρος λαμβάνει τὸ ὑπόλοιπον τοῦ ψαριοῦ καὶ ἀφοῦ καὶ αὐτὸς τὸ ἔβαλεν εἰς τὸ πιάτο σου εἶπε «γέγραπται μοι φαγεῖν τὴν ὑπόλοιπον ἰχθύου». Τοιοῦτοτρόπως λοιπὸν δὲν γέμεινεν διὰ τὸν τρίτον καλόγηρον τίποτε πέρα μόνον ὁ ζωμός. Χωρὶς νὰ χάσῃ λοιπὸν καιρὸν καὶ αὐτὸς, ἀρπάζει τὴν σουπιέραν, καὶ ἀφοῦ τὴν ἐπέταξε με θυμὸν κατακέφαλα τῶν συναδέλφων του εἶπε «ἰδὼν τὰς ἀδικίας αὐτῶν ἐβρίθην πῦρ καὶ κατέκαυσεν αὐτούς».

ΜΙΑ ΔΥΣΚΟΛΟΣ ΕΚΛΟΓΗ.—Μίαν ημέραν ἕνας ἀστειὸς ἀσθαδίας κατὰ μεγαλύτερου του. Ὁ δὴ γέθη ὅμως ἐμπροσθεν τοῦ μονάρχου, ὅστις με ἕνα ἴχο θυμώδους ἀνθρώπου τοῦ λέγει «Δυστυχῆ, ὅα τιμωρηθῆς ἐς ἐμὸν θάνατον. Ὁ ἀστειὸς ὅμως μετανοεῖ καὶ τοῦ ζητεῖ χάριν. Καμμίαν χάριν δὲν σοῦ κάμνω ἀπήντησεν ὁ μονάρχης, εἰ μὴ πού σοῦ σφίνω τὴν ἐλευθερίαν τοῦ νὰ ἐκλέξῃς τὸν τρόπον πῶς θέλεις νὰ ἀποθάνῃς. Ἐὰν κάμε γρήγορα.

Ἐκ τῆς Ἰστορ. Βαλκαν. Πολέμου Γ. Βακου.—Ἀποβίβαις τῆς 4ης Μεραρχίας ἐν Πρεβέση.

Ἀφοῦ μ' ὀφίνατε τὴν ἐκλογὴν ἀπαντᾷ ἀμέσως ὁ ἀστειὸς, τότε σὰς λέγω διὸ θέλω καλλίτερα νὰ ἀποθάνω ἐκ... γήρατος.

Αὕτῃ ἡ ἰδιορροπία ἔκανε τὸν μονάρχην νὰ μειδιάσῃ καὶ νὰ τοῦ κάμῃ τὴν χάριν.

ἌΘ. Βεκτιαρέλης.

ΟΞΙ ΚΡΟΚΟΔΕΙΛΟΙ ΑΛΛΑ ΚΑΡΧΑΡΙΑΙ.—Ἐνας Ἀγγλος εἰς τὴν Κεϋλάνην, θέλων νὰ κάμῃ λουτρόν, παρεκάλεισεν ἕνα ἐντόπιον νὰ τοῦ δείξῃ ἕνα μέρος τοῦ ποταμοῦ ὅπου νὰ μὴ εἶναι κροκόδειλοι. Ὁ ἐντόπιος τὸν ὠδήγησε πλησίον τῆς ἐκβολῆς. Ὁ Ἀγγλος ἐρρίφθη εἰς τὸν ποταμὸν καὶ ἐλόυετο μετ' ἀπολαύσεως, ἐνῶ ὁ ὀδηγὸς του τὸν παρηκολούθει διὰ τοῦ βλέμματός μετὰ μεγάλης προσοχῆς. Ὅταν ἐτελείωσε τὸ λουτρόν, ὁ Ἀγγλος ἤρώτησε διὰ ποίαν αἰτίαν δὲν ὑπῆρχον κροκόδειλοι εἰς τὸ μέρος ἐκεῖνο.

«Ὁ κροκόδειλος φοβεῖται τὸν καρχαρίαν» ἀπήντησεν ὁ ἐντόπιος. Δὲν ἔρχεται δὲ ἐδῶ, διότι εἶναι παρὰ πολλοὶ καρχαρίαί!!

Στέφανος Βασιλόπουλος

— Ποῖον εἶναι τὸ ἀντίθετον τοῦ πόνου; Κωστάκης.— Ἡ Ἰαπωνία.

ΛΟΓΙΑ ΤΩΝ ΠΑΙΔΙΩΝ

Μήτηρ.— Πῶς λέγεται, Κωστάκη, ἡ ροπή ἡ πρὸς τὸ καλόν, μὲ μίαν λέξιν;

Κωστάκης (μετὰ σέψιν).— Εὐρώπη. **ἀγύητριος Παπανικολάου.**

Ὁ Τοτός ἐρωτᾷ τὴν μαμμὰ του:— Γιατί μαμμὰ οἱ ἐλέφαντες ἔχουν μεγάλα αὐτιά;

Καὶ ἡ μικρὰ ἀδελφή του.— Τόσον μικρὸν πρᾶγμα δὲν καταλαβαίνεις; ὅταν ἦσαν μικροὶ θὰ ἔκαναν ἀταξίες καὶ τοὺς τὰ ἐτραβοῦσαν γιὰ νὰ ἡσυχάσουν· γι' αὐτὸ ἐμεγάλωσαν!

Ἐμμανουὴλ Μανδύλας.

Καθηγ.— Τί κρατοῦμενα ἔχεις; **Μαθητ.**— Τὸ σπόγγο καὶ τὴν κιμωλίαν.

Ὁ διδάσκ.— Κλίνε Κωστάκη τὴν κεφαλὴν. **Ὁ Μάθητης,** ἀνευ ἀπαντήσεως κλίνει τὴν κεφαλὴν.

Λογικὴ ἐνδὸς λαομάρκου: **Τί βλάκες ὁ Ζαχαριάσται** πού δὲν τρῶνε τὰ γλυκίσματα, ἐνῶ τὰ ἔχουν μπροστῶ των.

Μήτηρ.— Παιδί μου, μὴ μιλάς στὴν Ἐκκλησίαν δὲν κάνει.

Παιδί.— Δὲν κάνει; ἀλλ' ὁ παπᾶς πῶς μιλεῖ!

Δ. Παπανικολάου

— Ἀπὸ πού καταλαβαίνεις τὴ κῆρτα;

— Μὰ... ἀπὸ τὰ δόντια.

— Τί λές ἀδερφέ, ἔχει ἢ κῆρτα δόντια;

— Δὲν ἔχει ἢ κῆρτα, ἀλλὰ... ἔχω ἐγώ.

N. Μανουρίδης

ΦΛΟΓΕΡΑ

Τοῦ βοσκοῦ τὸ πάθος λέει
κι' ὄλο κλαίει κι' ὄλο κλαίει
κι' ὅσο σβύνει ἡ ἡμέρα
σβύνει, σβύνει κ' ἡ φλογέρα
καὶ μαζί μ' αὐτὴνε σβόυνε
τὰ κουδούνια π' ἀντηχοῦνε.

Σὰν τὸ φῶς πού ὁ ἥλιος χύνει
ἀπὸ πίσω της ἀφίνει
σὲ καθένα διαβάτη
πού περνᾷ ἀπ' τὸ μονοπάτι
μὰ συγκίνησι βαθεῖα
κι' ὄλο φεύγει μακριά.

Πάει, πάει ἡ φλογέρα
καὶ μαζί της ἡ ἡμέρα
πάν κ' οἱ δυὸ νὰ κοιμηθοῦν
σὸ κορφοβόδι πάλι
σὰν θὰ ψάλλῃ ἡ μιὰ τὴν ἄλλη.

Στέφανος Βασιλόπουλος

ΣΕΛΙΣ ΤΗΣ ΘΕΙΑΣ ΚΑΛΗΣ

ΑΠΟΤΕΛΕΣΜΑΤΑ Α' ΔΙΑΓΩΝΙΣΜΟΥ ΙΧΝΟΓΡΑΦΙΑΣ.—Τὸ καλύτερον Ἰχνογράφημα μοῦ ἔστειλεν ὁ Θεόδ. Ραυτοπούλου εἰς τὸν ὁποῖον δίδω καὶ τὸ Αὐτὸν βραβεῖον (ἕνα Ἑλληνο-Ἀγγλικὸν Δεξιὸν χρυσόδετον). Τὸ δεῦτερον βραβεῖον εἰς τὸν Νικολ. Λουμαῖον (Ἀνέκδοτα Παράσχου τ.μ. 2).

Εἰς τὸν Ν. Λουμαῖον παρατηρῶ ὅτι δὲν ἔπραξε νὰ εἰσῆσκειαν εἰς τὸ Ἰχνογράφημά του. Αὐτὸ ἤλάττωσε τὴν ἀξιαντοῦ.

Ἐπαινοῦνται κατὰ σειράν ἐπιτυχίας τὰ Ἰχνογραφήματα τῶν ἐξῆς: Σπ. Ραυτοπούλου, Αὐριτζῆ, Θ. Ζωγράφου, Κ. Μπακούλη, Γ. Μπουμπά, καὶ Παρασκευῆς Σκεύρα, Εὐαγ. Βιδάλη, Φ. Παῖκου, Ἐλφρίδα: Σπύλιων, Κ. Κόκκινου, Ν. Κομνηνοῦ, Α. Μεταξᾶ, Σ. Σαριδάκη, Ε. Καρατζᾶ, Σ. Βασιλάκη.

Καλὸν Ἰχνογράφημα μοῦ ἔστειλε καὶ ὁ Εὐθ. Στάθης, ἀλλὰ δὲν ἀντελήφθη ὅτι τὸ Ἰχνογράφημα ἦτο γραμμικὸν καὶ δι' αὐτὸ ἀντὶ νὰ ζωγραφίσῃ τὰς σκιάς ἀπαιμιμήθῃ τὸ ὑπόδειγμα.

Ἐπίση: ὁ Γ. Μοσχουλάκης μοῦ ἔστειλε καλὴν εἰκόνα, ὅχι ὅμως καλὸν Ἰχνογράφημα.

ΑΠΟΤΕΛΕΣΜΑΤΑ 3ου ΔΙΑΓΩΝΙΣΜΟΥ ΣΥΝΘΕΣΕΩΣ ΠΝΕΥΜΑΤΙΚΩΝ ΑΣΚΗΣΕΩΝ.—Βραβεύονται αἱ συλλογαὶ τῶν: 1) Γιάννη Λίψανου, 2) Ν. Λουμαῖου, 3) Μαρίας Μπουμπά, 4) Ἡρ. Κότσιρα, 5) Γ. Διαμαντικῆ, 6) Π. Λεωτάκου, 7) Γ. Παπαχριστοφίλου, 8) Εὐστ. Θεοδορακοπούλου, 9) Μιχ. Τρίκα, 10) Α. Μεταξᾶ.

Νὰ μοῦ στείλουν τὰς εἰκόνας των μέχρι τοῦ Πάσχα διότι θὰ δημοσιευθοῦν εἰς τὸ ριλλὸν τῆς 1 Μαΐου. Ὅσοι μέχρι τότε δὲν μοῦ στείλουν τὴν φωτογραφίαν των χάνουν τὸ δικαίωμα τοῦτο πλεόν.

Ἐπαινοῦνται αἱ Συλλογαὶ των: Τελευταίας Σπαρτιάτιδος, Φιλοπατρίδος Ἑλληνοπολίτας, Εὐθ. Στάθης, Στελ. Τεγοπούλου, Κ. Βάκουλη, Π. Βενετσανάκου, Φρ. Παῖκου, Ἡρ. Καρατζᾶ, Π. Λουμάκου, Ν. Σακελλαρίου, Ἡλ. Γεωργιλᾶ, Κ. Καραωτάκη, Ἡρ. Μανσόλα, Ἡλ. Πέτρου, Γ. Ἰωακείμ, Ταυγέτη, Β. Μαμουνά, Εὐγενίας Γιαννοῦση, Γ. Χατζηγεωργίου, Διο Ἀνωμίμων, Ἄνδρ. Ἀντίπα, Ἄρ. Τσαντοπούλου, Ἄθαν. Βεχιαρέλη, Χρ. Γρηγοροπούλου, Ν. Παῖκου, Ραφ. Δερόγια, Δ. Παπανικολάου, Γ. Πάντζαρη, Ἄναστ. Τσόκαλη, Χρ. Ζαχαριάδη, Ἄντ. Βουτῶρη.

Γίνονται δεκταὶ 1—3 Ἀσκήσεις τῶν: Ἄναστασιος Βενετσανάκου, Γ. Ἀνδριανοπούλου, Διον. Κουρμπέλη, Διο Ἀνωμίμων.

Παρακαλῶ ἐκείνους ὅπου μοῦ ἔστειλαν ἀνωμίμως τὰς Ἀσκήσεις των νὰ σπέσουν ἀμέσως νὰ μοῦ γράψουν τὸ ὄνομά των, διότι δὲν θὰ δημοσιεύω τὰς Ἀσκήσεις των.

Ἀπεριώθησαν 50 καὶ πλεόν συλλογαὶ περιέχουσαι κατὰ τὸ πλείστον 1—5 Ἀσκήσεις, διότι ἐκ πρώτης ἔψεως ἐφαίνοντο ὅλα ὅτι ἦσαν ἀντιγεγραμμένα.

ΠΝΕΥΜΑΤΙΚΑΙ ΑΣΚΗΣΕΙΣ

1) Ἑλλειποσύμφωνα. Ε...ά ε ε...ο.ο., ι.ο.υ., α., υ. ο.η.ά., ο.υ., αι.ι.ο.υ., ά.έ.ο.,

Σενητεμένο Ἑλληνοπούλου

2) Ἐἴμαι τῶν θεῶν κριτῆς
Τροία μ' εἶναι ἡ πατρίς,
Ἄν τὴν κεφαλὴν μου εἰσῆς;
Καὶ τὸν τράχηλον ἐπίσης
Πάλιν γίνωμαι κριτῆς
τῶν ἀνθέων παρευθῆς.

Γιάννης Λίψανος

3) Ἀπροσδόκητον. Ποῖον θηρίον ἀποτελεῖται ἀπὸ ἕνα Υ;

Γιαννιτάς.

ΛΥΣΙΣ ΜΑΓΙΚΗΣ ΕΙΚΟΝΟΣ 33ου ΦΥΛΑΘΥ
ΟΡΘΗΝ ΛΥΣΙΝ ΕΣΤΕΙΛΑΝ ΟΙ: Ἀθηνῶν: Φιλόπατρις Ἑλληνοπού-

λα, Κ. Θεοκλή, Ἄριστ. Πουλαντζᾶς, Γ. Πάντζαρη, Εὐζωνάκι 1912. Ν. Παῖκος, Ἡρμ. Μανσόλα, Α. Δροσόπουλος, Ἄσπρος Ἀραπίκος, Στέλλα Σμαίλη, Θ. Μπικύρος, Εὐνοφῶν Ἀθηναῖος, Ἄριστ. Τακουσόπουλος, Ρίνα Ἀλκαίου, Γ. Δ. Πανᾶς, Γ. καὶ Ἀγγ. Φατούρος, Ν. Κουτσιβέλης, Α. Μεταξᾶς, Σ. Παπαδημάκης, Ἡλ. Μούντριγας, Κωνσταντῖνος Παλαιολόγος, Ἑλπίς καὶ Ἀντίοχος Εὐαγγελᾶτος, Γρ. Λιβερεῖτος, Γ. Λαμπρινόπουλος, Φρ. Παῖκος, Λεοντόκαρδος Μανιάτης, Δ. Παπᾶς, Ρήγας Φεραῖος, Ἡρ. Κότσιρας, Στυλ. Τεγοπούλου, Πορθητῆς τῆς Τροίας, Ἡρμ. Μπαμπῆς, Δημ. Παπαγεωργίου, Εὐαγ. Βιδάλης, Παῦλος Μελᾶς, Λένα Καστρισιᾶδου, Γεωρ. Ραυτοπούλου, Ἀεροναυτοπούλα, Ταυγέτη, Αἱματωμένω Εἴφορ, Τελευταία Σπαρτιάτις, Π. Κουρμπέλης, Λαμίας: Σπυθῆρ. Λουρεῖου: Στάθης Νυχᾶς, Γ. Τσαβελάκος. Πατρῶν: Γεωρ. Δρακόπουλος, Ἀνδρέας Εἰζωνός. Μεσοῦνης: Γ. Κατσούλης, Θ. Θεοδορακοπούλου. Κυπαρισίας: Γ. Αὐριτζῆς. Πειραιῶς: Ἀθάνατο Εὐζωνάκι, Γ. Ἰωακείμ. Ἐσθ. Φιντικᾶκη, Β. Μούντανος, Ἡρμ. Καρατζᾶ. Εὐθ. Στάθης, Μ. Διαμαντῆς, Τάκης Κολέτσης, Δ. Ἀντωνίου, Εὐγενία Γιαννοῦση Κερκύρας: Κ. Σολδάτος, Λεοντόκαρδος Σπ. Χαλκιάπουλος. Κορίνθου: Μ. Τρίκα: Τριπόλεως: Περ. Πετιοῦνη, Σ. Σπορόπουλος, Π. Βενετσανάκος, Ἄναστασια Βενετσανάκου. Σοφικοῦ: Μαργιούλα Μπακούλη, Ἡδωμίαν. Ἡῶς: Ἀντωνία Μερτίκα, Σωτ. Σοφός. Κιχὴ Πολίτου, Μαρία Βάγια, Εὐαγγελία Παπαδοπούλου, Κάμπου (Ἀβία): Σ. Χαϊδεμένος. Λαυρεῖου: Δ. Σακελλάριος, Δ. Παπαναστασίου, Ν. Βενέος, Ἄννα καὶ Μαρία Βάρκο, Ἐλένη Γαλανοῦ, Χαράλ. Γαλαῶ, Π. Ἀουερβάχ, Νικίτ. Δροῦγκας, Ἐλένη Καραγεωργίου, Ἰασ. Καραμήτσας, Χρ. Τσελῶνη, Ἀλέα Κασμάτη Βόλου: Γ. Μουκῆκος. Δερβενίου: Ἐλένη Ἀδαμοπούλου, Κατίνα Ἀδαμοπούλου, Χρ. Ἀδαμόπουλος, Πικρινῆ Ἀδαμοπούλου. Μεσολογγίου: Θ. Οἰκονόμου. Πύργου: Κ. Κωνσταντοπούλου. Σάμης: Μαρία Παγιατάκη, Δευκωσίας Πολίτικος Ἀστῆρ. Χανίων: Ματίνα καὶ Νικ. Στρατήγης. Ἡλιουπόλεως: Ἄντ. Βουτῶρης.

Ἐκ τούτων ἐκέρδιον διὰ κλήρον οἱ: Λεοντόκαρδος (ἕνα Ἑλληνοαγγλικὸν Δεξιὸν χρυσόδετον). Περ. Πετιοῦνης (Ἀνέκδοτα Παράσχου), Γ. Λαμπρινόπουλος (Εἰς χεῖμόν εἰς τοὺς πάγους Βεῖν δὲδ.). Δ. Παπᾶς (Παιδικὰ Ἀγαθώματα Σχοροδέλλη). Π. Ἀουερβάχ (ἕνα τεῦχος τοῦ «Καλλιτέχνου»).

ΛΥΣΙΣ ΠΝΕΥΜΑΤΙΚΩΝ ΑΣΚΗΣΕΩΝ 33ου ΦΥΛΑΘΥ

- 1) Ὅπου δὲν ἰσχύει λόγος πίπτει ράβδος.
- 2) Ἄρτα.
- 3) Ἄνοστος.

ΚΑΙ ΤΑΣ 3 ΛΥΣΙΣ ΕΣΤΕΙΛΑΝ ΟΡΘΑΙ ΟΙ: Ἀθηνῶν: Εὐνοφῶν Ἀθηναῖος, Α. Δροσόπουλος, Φιλόπατρις Ἑλληνοπούλα, Ἄσπρος Ἀραπίκος, Στέλλα Σμαίλη, Θ. Μπικύρος, Ἄριστ. Πουλαντζᾶς, Ρίνα Ἀλκαίου, Γ. Δ. Πανᾶς, Γεωργ. καὶ Ἀγγ. Φατούρος, Ν. Κουτσιβέλης, Α. Μεταξᾶς, Σ. Παπαδημάκης, Ἡλ. Μούντριγας, Κωνσταντῖνος Παλαιολόγος, Ἀντίοχος καὶ Ἑλπίς: Εὐαγγελᾶτος, Γρηγ. Λιβερεῖτος, Γ. Λαμπρινόπουλος, Δ. Παπᾶς, Ρήγας Φεραῖος, Ἡρ. Κότσιρας, Πορθητῆς τῆς Τροίας, Σουραῦλι, Παῦλος Μελᾶς, Στ. Τεγόπουλος, Ε. Βιδάλης, Αἱματωμένω Εἴφορ, Ἀεροναυτοπούλα. Λαμίας: Σπυθῆρ. Βόλου: Γ. Μουκακῆκος. Πειραιῶς: Δ. Παπανικολάου, Εὐθ. Στάθης. Κορίνθου: Μ. Τρίκα, Σοφικοῦ: Ἡῶς, Ἡδωμίαν. Μαργιούλα Μπακούλη, Σπαδοπούλου, Μαρία Βάγια. Κερκύρας: Λεοντόκαρδος, Κ. Σολδάτος, Μ. Σολδάτος. Πατρῶν: Γ. Δρακόπουλος. Μεσολογγίου: Θ. Οἰκονόμου. Τριπόλεως: Π. Βενετσανάκος, Σ. Σπορόπουλος, Ν. Κουδούνης. Λαυρεῖου: Δ. Ἀντωνάκος, Ἄννα καὶ Μαργαρώ Χαράλη. Ἐκ τούτων ἐκέρδιον οἱ: Σουραῦλι (ἕνα Ἑλληνοαγγλικὸν Δεξιὸν χρυσόδετον). Κιχὴ Πολίτου (Ἀνέκδοτα Παράσχου τ.μ. 2).

ΤΑΣ ΔΥΟ ΛΥΣΕΙΣ ΕΣΤΙΜΑΝ ΟΡΘΑΣ ΟΙ: 'Αθηνών: Κ. Θεάκη, Εύζωνας 1912. Έμ. Μανσόλας, Λεοντόκαρδος Μανιάτης, Π. Κουρμπέλης, Γ. Ραυτόπουλος. Πειραιώς: 'Αθανάτο Εύζωνάκι, Τάκης Κολέτσος, Β. Μούντανος. Έμ. Καρατζής, Εύγενία Γιαννούση. Μισσώνης: Γ. Κατσούλης. Θ. Θεοδωρόπουλος. Λαυρεΐου: Π. 'Αουέρβαλ, Π. Ζερβίκος, Νικολέττα Βλάχου, Λευκωσίας: Πολικός 'Αστήρ, Πύργου: Κωνσταντινόπουλος. Σάμης: Μαρία Παγιατάκη.

Έκ τούτων ἐκέρχισαν διὰ κλήρου οί: Θ. Θεοδωρόπουλος (Εἰς γεμίαν εἰς τοὺς πάγους Βῆρον δεδεμένον) Κωνσταντοπούλος (Παιδικὰ Ἀγαθώματα Σχορδέλλη χρυσόβετα).

ΤΗΝ ΜΙΑΝ ΜΟΝΟΝ ΛΥΣΙΝ ΕΣΤΙΜΑΝ ΟΡΘΗΝ ΟΙ: 'Ορνῶν: Τίτικα Τσοκοπούλου, Φρ. Πάικος, Λένα Καστριτσάδου. Πειραιώς: Β. Φιντικᾶκης, Σένη Φιντικᾶκη, Γ. Ίωακίμ, Μ. Διαμαντής. Πατρῶν: Ἀνδρέας Εύζωνος, Κυριακισσίας: Γ. Λυριτζής. Θεσῶν: Γ. Τσάπρας, Ἄρ. Χριστοδωρίδου, Κάμπου ('Ασίας): Σ. Χαϊδεμένος, Τιμημένη Μάτη, Λαυρεΐου: Γ. Τζαβαλάκος, Χανίων: Μαρτίνα καὶ Νικ. Στρατήγη, Ἰλιουπόλεως: Ἄντ. Βουτῶρης.

Έκ τούτων ἐκέρχισαν διὰ κλήρου οί: Γ. Τσάπρας ἐν τοῦχος τοῦ «Καλλιτέχρον».

ΜΑΓΙΚΗ ΕΙΚΩΝ

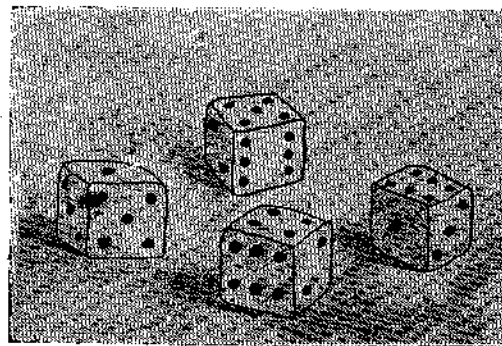
Ἀκριβὰ μου ἀνήμια,

Βλέπετε αὐτὰ τὰ 4 ζάρια:

Καθὼς ζεῦρετε κάθε ἓνα ἀπὸ αὐτὰ ἔχει 6 ἀριθμούς (δηλ. ἓνα εἰς κάθε πλευρᾶν).

Κάθε ὁμῶς ζάρι ἀπὸ αὐτὰ ἀντιπροσωπεύει καὶ ἓξ γράμματα ἀπὸ τὸ ἀλφάβητον ἄρα καὶ τὰ ἓξ ὁμοῦ ἀντιπροσωπεύουν ὅλον τὸ ἀλφάβητον.

Δηλαδή τὸ πρῶτον πρὸς τὰ κριστερὰ ἔχει τοὺς ἀριθμούς 1, 2, 3, 4, 5, 6, ὅστινες ἀντιπροσωπεύουν ἐδῶ τὰ γράμματα

Α. Β. Γ. Δ. Ε. Ζ. Τὸ μισαῖον ἄνω, τὰ γράμματα Η. Θ. Ι. Κ. Λ. Μ. Τὸ μισαῖον κάτω, τὰ Ν. Ξ. Ο. Π. Ρ. Σ. Τὸ τελευταῖον πρὸς τὰ δεξιὰ τὰ γράμματα Τ. Υ. Φ. Χ. Ψ. Ω. Τώρα ἀπὸ κάθε ζάρι βλέπομεν μόνον τρεῖς ἀριθμούς, δηλ. ἐν ὅλῳ 12 ἀριθμούς: μὲ ἄλλους λόγους ἔχωμεν 12 γράμματα. Θέλω νὰ πᾶρετε ἀπὸ κάθε ζάρι ἓνα γράμμα καὶ μὲ τὰ τέσσαρα αὐτὰ γράμματα νὰ ἀποτελέσετε τὸ ὄνομα ἐνὸς ἀκρωτηρίου τῆς Νέας Ἑλλάδος. Δῶρα θὰ δοθῶν τὰ τοῦ 35 φύλ.

ΑΛΛΗΛΟΓΡΑΦΙΑ

Δὲν σοῦ ἀπήντησα βεβαίως ἰδιαιτέρως, μικρὲ μου Τάκη Γιαννούση, διότι τὰς ἰδίας ἐρωτήσεις μοῦ ἔκαμαν ἄπειρα ἀνήμια μου, ἀπήντησα ὁμῶς γενικῶς εἰς ὅλα σας εἰς ὅτι μὲ ἐρωτήσατε. Κατ' αὐτὸν τὸν τρόπον ἐμῆλατε ὅτι ἐζητήσατε. Τώρα σοῦ ἀπαντῶ ὅτι τὰς πνευματικὰς σου ἀσκήσεις ἐπρεπε νὰ τὰς γράφης εἰς χαρτὶ ἡμίκαστον καὶ νὰ στέλλης καὶ 10 λεπτον γραμματόσημον.

Νὰ προσέχης πολὺ εἰς τὰ γραμματόσημα τὰ ὅποια στέλλετε νὰ εἶναι τελείως καθαρὰ καὶ ἀμεταχείριστα, διότι τὰ λερωμένα ἢ ξεκολλημένα ἀπὸ φακέλους δὲν θὰ τὰ λαμβάνομεν ὑπ' ὄψιν καὶ θὰ ἀποκλήσθῃς τοῦ διαγωνισμοῦ.

Αἱ Λύσεις σου, τοῦ 32 Φύλλου ἦλθον ἀργὰ, Κύμα τῆς Σαλαμίνας.

Ἔχεις ψευδώνυμον Λεωνίδα, ἀγαπητέ μου, Θ. Μ. Δὲν ἔμποροῦμεν νὰ ἐγκρίνωμεν καὶ τὸ Ἑλληνικὴ Ἀναγέννησις μὲχρι τῆς λήξεως τοῦ ἔτους, διότι τὰ ψευδώνυμα ἐγκρίνονται δι' ἓν ἔτος.

Ὅχι δὲν θὰ στείλῃς 10 λεπτα μὲ τὰς Λύσεις Γ. Μανέτα. Ἐγραψα πολλὰκις ὅτι οἱ ἀγορασταὶ θὰ ἀγοράζετε μίαν δεκάραν τὸ κάθε φύλλον εἴτε Μαγικῆς εἰκόνας εἴτε Πνευματικῶν ἀσκήσεων καὶ τίποτε ἄλλο. Θὰ βάλλετε κατόπιν τὸ φύλλον αὐτὸ ἢ τὰ φύλλα—διότι ἔμπορεῖτε νὰ βάλλετε πολλὰ φύλλα 5—10 καὶ πλέον ἀκόμα—θὰ τὰ βάλλετε λέγω μέσα εἰς ἓνα φακέλλον ἀνοικτὸν καὶ θὰ κολλᾶτε ἀπέξω εἰς τὸν φακέλλον ἓνα γραμματόσημον ἐνὸς λεπτοῦ ὡς ταχυδρομικὰ καὶ θὰ μοῦ τὸ στέλλετε.

Καὶ σὺ Ρήγγα Φεραις, δὲν ἔμπορεῖς νὰ ἀλλάξῃς τὸ ψευδώνυμόν σου διὰ τὸν αὐτὸν λόγον ὅπου εἴπομεν ἀνωτέρω εἰς τὸν Λεωνίδα. Ὡστε μὲχρι τοῦ 48 φύλλου θὰ ἔχῃς ὑπομονήν. Διὰ τὴν Σελ. Συνεργασίας δὲν ὑπάρχει καμία περιορισμὸς. Ὅλοι εἶναι ἐλεύθεροι. Ἄν λοιπὸν νομίξῃς ὅτι ἔμπορεῖς νὰ γράφῃς ἄρτια πράγματα δεῖξέ μου τὸ ἀνάστημά σου. Διὰ τὰς λύσεις σου δὲν ἔμπορῶ νὰ σοῦ ἀπαντήσω, διότι δὲν κρατῶ τίποτε μετὰ τὴν δημοσίευσιν, ἀνυπεθέτως ὁμῶς ἐγὼ δὲν εἶμαι αἰτία. Ἄμα μοῦ τὰς στέλλῃς καὶ τὰς λαμβάνω ἐγκαίρως εἰς χαρτὶ Ἀτίσεων καὶ ὁρᾶς θὰ δημοσιεύωνται ὀρισμαίνως.

Ἀθανάσις Μαγαγκέ. Χαρτὶ Ἀτίσεων ἀπὸ σήμερα ἔχει ὁ βιβλιοπώλης σας κ. Ἀνάργυρος Τημελῆς. Εἰς αὐτὸν λοιπὸν θὰ εὐρίσκατε ὅσα θέλετε πρὸς λεπτὰ 10 τὸ φύλλον.

Βεβαίως καὶ οἱ Ἀγορασταὶ λαμβάνουν μέρος εἰς τὸν διαγωνισμὸν τῆς ἐγγραφῆς Συνδρομητῶν, ἀγαπητέ μου Δ. Παπανικολάου, ἀπαράλακτα ὅπως καὶ οἱ Συνδρομηταί. Σὲ συγχαριστῶ πολὺ δι' ὅσα καλὰ διὰ τὸ περιοδικόν μας γράφεις. Σιγὰ σιγὰ θὰ τὸ κάωμεν ὅπου θὰ τὸ θαυμάζουν ὅλοι.

Δὲν ἔλαβα τὰς Λύσεις σου Ζ. Παπαμιχαήλου. Δ. Κοντρομπάτσι, Σ. Τσανόπουλε, διὰ νὰ λαμβάνετε μέρος εἰς τοὺς διαγωνισμούς πρᾶπει νὰ γράφῃτε τὰς Λύσεις σας εἰς χαρτὶ Ἀτίσεων ἕκαστον χαρτὶ ἔχει λεπτὰ 10. Τὰ ληφθέντα ἀπερρίφθησαν διὰ τὸν λόγον τοῦτον.

Τὸ κέρδος σου Β. Μαρουζᾶ ἀπεστάλη εἰς τὸ Βιβλιοπωλεῖον Θ. Φιντικᾶκη. Ζητήσατέ το νὰ σῆ: τὸ δώσουν.

Ἀγαπητή μου ἀνεψιᾶ Εύγ. Γιαννούση, πρᾶπει νὰ ζεῦρῃ: ὅτι τὰ ἐπικαιρὰ τὰ προτιμώμε καὶ τὰ δημοσιεύομεν τὸ γρηγορότερον, διότι ἅμα περᾶση ἢ ἐπικαιρότης των δὲν ἀξίζουν τίποτε, ἐνῶ τὰ ἄλλα κατὰ σειράν σιγὰ σιγὰ. Θὰ ἴδῃς ὅτι καὶ τὰ ἰδικά σου θὰ δημοσιευθοῦν. Αὐτὸ ὅπου μοῦ πρᾶτίνεται, δι' ἐπίτες τοῦλάχιστον δὲν γίνεται, διότι εἶναι ἐκτὸς τοῦ Κανονισμοῦ τοῦ περιοδικοῦ μας. Γιατί δὲν προσέχῃς εἰς τὴν ἀλληλογραφίαν ὅπου γράφομεν εἰς ὅλα τὰ φύλλα ὅτι ὅσα λύσεις δὲν εἶναι γραμμένα εἰς ἐντυπα χαρτὶ Ἀτίσεων ἀπορρίπτονται. Νὰ ἀγοράζῃς ἀπὸ τὸ Βιβλιοπωλεῖον Φιντικᾶκη ταυτῶτα χαρτὶ καὶ νὰ μοῦ στείλῃς τὰς Λύσεις τοῦ 34ου καὶ 35ου φύλλου, διότι σοῦ τὰς ἀπέριψα.

Ἰνδεχόμενον ἀργότερον νὰ σκεφθῶμεν περὶ διαγωνισμοῦ ψευδώνυμο, μικρὲ μου Ἀναστ. Τσοκάκη, διότι πολλὰ ἀνήμια μου τώρα μὲ τὰ νέα μεγάλα γεγονότα τοῦ πολέμου θέλουν νὰ ἀλλάξουν ψευδώνυμα.

Ἐγκρίνονται διὰ τὴν Σελίδα Συνεργασίας: Ὁ Νόμος τοῦ Δόντι, Ἡ Πέτρον Πατρί, Ἡ Νίκη, Ποιήματα Έμ. Μανσόλα, Ἡμίονος, Ἰατρὸς, Στελ. Τεγοπούλου. Τὸ καλύτερο φρούτο, Θεῖα Πρῶνοια. Ἡ Σημαία τοῦ Ράπτου Ἀναστ. Τσοκάκη. Ἡ ἀδελφὴ τοῦ Νεῖτη Ν. Μασουρίδη. Ἡ φλογέρα τοῦ Μπαρμπά Μήτρου Ἀνδρ. Λεονάρδου, Νάτο! Ἀναστασίας Βενετσανάκου. Πιθηκοὶ φασοφόροι Ἄνδρ. Καρμαλιώτη.

Ἐγκρίνονται Ἀόγια τῶν Παιδῶν: Έμμ. Μανσόλα, Δ. Κούρμπέλη, Β. Μικουνῆ, Ἠλ. Πέρρου, Δ. Πιπτανιοῦ, Ἄρισ. Πουλιαντζῆ, Ν. Μισουρίδη, Ἄνδρ. Λεονάρδου, Πέτρου Βενετσανάκου.

Σὺς ἀσπάζομαι ἢ θεῖα σας Καλῆ.

ΤΟ ΚΡΕΒΒΑΤΙ ΤΟΥ ΤΕΜΠΕΛΗ

Τί ἔχουν νὰ ἰδοῦν ἀκόμη τὰ μάτια μας, μοῦ ἔλεγε μίαν ἡμέραν ἓνας ἔφεδρος, ὁ ὁποῖος ἦλθεν ἀπὸ τὴν Ἀμερικὴν. Ἐχῶ ἴσα περιεργὰ πράγματα νὰ σοῦ διηγηθῶ πὸν εἶδα ἐκεῖ κάτω. Ὅταν ἤμουν ἐδῶ εἰς τὴν Ἑλλάδα καὶ ἐδιάβαζα εἰς τὰς ἐφημερίδας τίποτε περιεργὰ Ἀμερικανικά, ἐνόμιζα ὅτι δὲν ἦσαν ἀληθινὰ ἢ δι' ἡσῶν ἐξωγυωμένα. Τὰ εἶδα ὁμοῦ, δὲν ἐπῆγα ἐκεῖ. Ἐνα ἀπὸ αὐτὰ εἶναι καὶ τὸ ἔξῃς:

Ὁ ἀδελφός μου, ὁ ὁποῖος ἦτο ἐγκατεστημένος εἰς τὴν Νέαν Ὑόρκην, μοῦ λέγει δύο ἡμέρας μετὰ τὴν ἀφιξίμν ἐκεῖ ὅτι ἤθελε τὴν γνώμην μου διὰ μερικά ἐπιπλά, τὰ ὅποια θὰ ἠγόραζε, διότι τάχα ἤμουν εἰδικότερος καὶ δι' ἐπρεπε νὰ ὑπάγομεν μαζί.

Μετ' ὀλίγον λοιπὸν καὶ οἱ δύο μαζί ἐπεσκέφθημεν διάφορα καταστήματα ἀπὸ κατάστημα δὲ εἰς κατάστημα κατελήξαμεν καὶ εἰς ἓνα ἀπέραντον τοιοῦτο, ὅπου ἐπώλων μόνον κρεβάτια. Ἦτο μάλλον λεωφόρος παρὰ κατά-

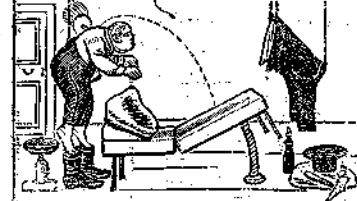
στημα, διότι ὅσον ἐφθανε τὸ μάτι μου εἰς τὸ βάθος, ἔβλεπα γραμμὴ κρεβάτια διαφόρων σχημάτων.

Τί ἀγαποῦν οἱ κύριοι; μᾶς λέγει ἓνας κοιλαρᾶς ὑπάλληλος.

Ἐνα κρεβάτι μόνό.

Ὡ, γιές!

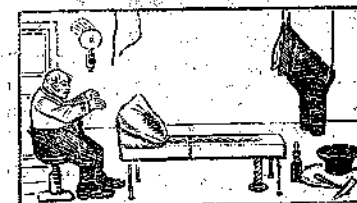
Αὐτὸ εἶναι ἀπὸ σφυρηλατὸν σίδηρον. Ἐχει 15 δολάρια μόνον!

Κανένα ἄλλο πο ἰναπαντικόν!

Ὡ, γιές! Ὡ, γιές!

Καὶ εἰς τὴν στιγμήν μᾶς ἔδειξε δέκα καὶ πλέον διάφορα ἄλλα κρεβάτια. Ἐπειδὴ δὲ ἐνόμισεν ὅτι δὲν ἐμείναμεν εὐχαριστημένοι, μᾶς λέγει Ἐχομεν καὶ ἓνα ἄλλο γένος εἰδους. Ἐάν ὁ κύριος ἀγαπᾷ ὀλίγον τὸν ὕπνον καὶ δυσκολεύεται νὰ ἐξυπνήσῃ, ἢ ἔχει ἐργασίαν ἐπιειγούσαν, αὐτὸ εἶναι τὸ καταλλήλοτερον δι' αὐτόν. Καὶ χωρὶς νὰ χάσῃ καιρὸν τὸν βλέπομεν καὶ ἐξάγει τὸ σακάνι τὸν καὶ τὸ κρεμᾶ κατὰ ἰδιορρυθμὸν τρόπον ἀπὸ ἓνα λαορὶ ὅπου ἦτο ἀπ' ἐπάνω ἀπὸ ἓνα κρεβάτι. Ἀπὸ κάτω ἀκριβῶς εἰς ἓνα σὺν σακάνι ταπεινωμένο ἔβαλε τὸ καπέλλο του, ἓνα σφυρὶ καὶ μὴ μπιτοῖλια ὅπου εἶχε πρόχειρα ἢ τὰ εἶχε ἐκεῖ ἐπίτηδες, δι-

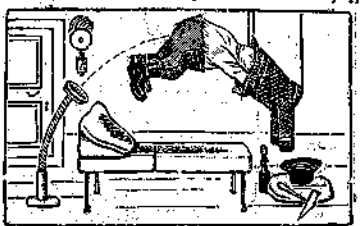

ὅτι πιστεύω ὅτι πολ-

λὲς φορὲς κάθε ἡμέρα παρέδιδε τὸ ἴδιον μάθημα. Ἀκολούθως χωρὶς νὰ χάσῃ καιρὸν ἔβγαλε τὸ πανταλόνι του, τὸ ἐκρέμασε καὶ αὐτὸ ἀπ' ἐπάνω στὸ κεφάλι τοῦ

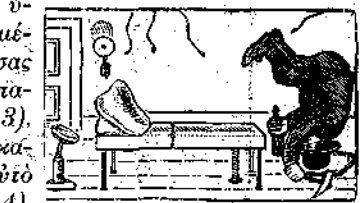
κρεββατιοῦ κατὰ τὸν ἴδιον παράξενον τρόπον καὶ ἐτοποθέτησε τίς μπότες τοῦ πλησίον εἰς ἓνα ἄλλο ὁμοῖον σακάνι ἀπὸ κάτω ἀπὸ τὸ πανταλόνι του καὶ ἐξηπλώθη φαρδύς πλατὺς ἐπάνω στὸ κρεβάτι (εἰκὼν 1).

Θεωρῶ περιττὸν νὰ σᾶς εἰπω ὅτι δὲν ἔμποροῦσαμε νὰ κρατήσωμε τὰ γέλοια. Ἀλλὰ ἐκεῖνο πὸν μᾶς ἔκαμε νὰ μὴ μᾶς μείνῃ ἄντερο εἶναι πὸν εἶδαμε νὰ τὸν κάμῃ κλωτσοσκοῦφι τὸ κρεβάτι. Παπ! παπ! παπ! πέντε ἔξ φορὲς τὸν ἐπέταξε ἐδῶ καὶ ἐκεῖ σὺν τόπῳ καὶ ἔως ὅτου νὰ καλοσυνέλθωμε δακρυσμένοι ἀπὸ τὰ γέλοια,

τὸν εἶδαμε ὄρθιον μὲ τὰ ὀυγὰ τὸν πάλιν, ὅπως ἦτο πρῶν!...

Ταίμς ἔξ μόνει (1) μᾶς λέγει, καὶ ἄρχισε νὰ μᾶς ἐξηγῇ τὸν χειρισμὸν. Ἀμα πιέσθητε τὸ κουμπὶ αὐτό, τὸ κρεβάτι σηκώνεται κατὰ τὸ ἤμισον ἀπὸ αὐτὸ ἐδῶ τὸ ἐλατήριον ὅπου εἶναι ὑπακίτων καὶ σᾶς ὀρᾶται μέ-

σα εἰς τὸ πανταλόνι σας (εἰκὼν 2) καὶ εἰς τὰ παπούτσια σας (εἰκὼν 3). Χωρὶς νὰ θέλετε, θὰ καθίσετε ἀμέσως εἰς αὐτὸ ἐδῶ τὸ κάθισμα (εἰκὼν 4), τὸ ὁποῖον ἀμέσως θὰ σηκωθῇ καὶ θὰ σᾶς πετάξῃ ἀκριβῶς μέσα εἰς τὸ σακάνι (εἰκὼν 5). Φορέντε καὶ τὸ καπέλλο σας, πᾶρτε καὶ τὰ ἐργαλεῖά σας, ἄν θέλετε (εἰκὼν 6) κα' ἐμπρός!...

Ἦμπορεῖτε νὰ τὸ συνδέσθητε καὶ μὲ ἓνα ξυπνητήριον. Ἀμα τὸ ξυπνητήριον κινήσῃ τὴν ὥραν ὅπου τὸ ἔχετε βάλλει, τὸ κρεβάτι σᾶς τινάσσει πρῶτον γερὰ δύο τρεῖς φορὲς διὰ νὰ σᾶς ἐξυπνήσῃ καὶ κατόπιν σᾶς...κάνει τόπι!

Ὅταν θὰ γίνω πυροσβεστής! τοῦ λέγω. Τώρα δὲν τὸ θέλω, διότι θὰ μ' ἀφίγη ἀνιψιον. Θὰ τὸ ουσήσω ὁμῶς εἰς τὰ παιδιὰ ὅπου φοβοῦνται τὸ νερό, δταν κάμῃ κρύο, καὶ πὸν πᾶρνον ἀπουσίες στὸ σχολεῖον, διότι δὲν ἔμποροῦν νὰ ξυπνήσουν τὸ πρῶτ...

(1) Ταίμς ἔξ μόνει=ὁ καιρὸς εἶναι χρήσιμος.

ΛΟΓΙΑ ΤΩΝ ΠΑΙΔΙΩΝ

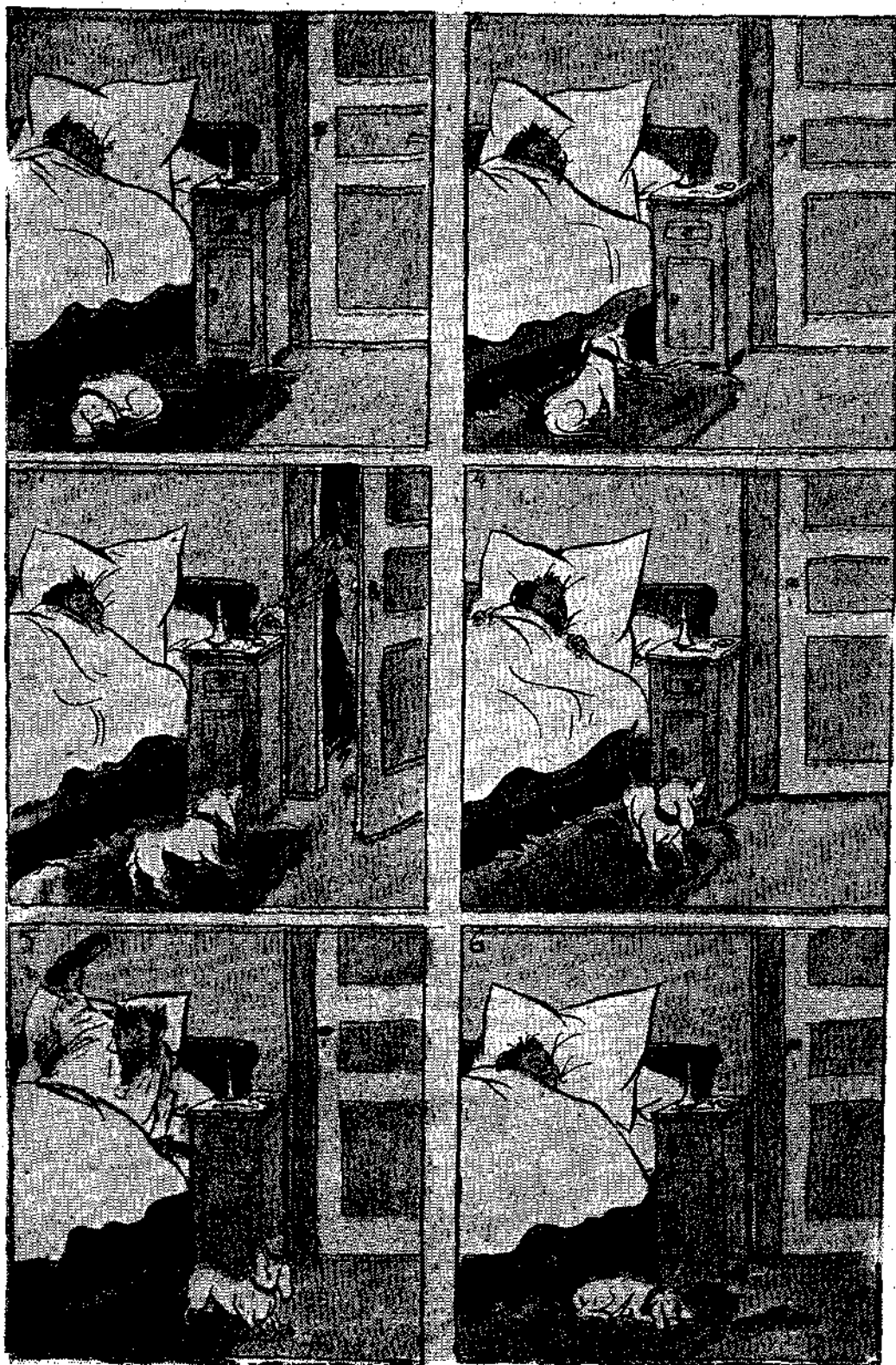
Μπαμπᾶ, εἶπεν ὁ μικρὸς Παῦλος, ἀφοῦ λέγεις πῶς εἶμαι φρόνιμος, ἀγόρασε μόν ἓνα τούμπανο μικρό.

—Ὅχι Παῦλο, θὰ κάμῃς πολὺν κρότον καὶ δὲν θὰ μὲ ἀφίγης νὰ ἐργάζομαι.

—Σοῦ ὑπόσχομαι Μπαμπάκι μου πῶς θὰ τὸ παίζω δταν θὰ κοιμάσαι.

ΠΕΡΣΙΚΗ ΠΑΡΟΙΜΙΑ

Ὅταν οἱ Πέρσαι ἐβρίσχοντο ἐμπρός εἰς κανένα φλόγγον, συνειθίζον νὰ λέγουν: «Ἀκόσω τὸν κρότον τῆς μολοπέτρης, ἀλλὰ δὲν βλέπω τὸ ἀλεύρι».

Α'. ΔΙΑΓΩΝΙΣΜΟΣ ΔΙΗΓΗΜΑΤΟΣ. 'Επί τη βάσει τῶν εἰκόνων αὐτῶν προκηρύσσεται διαγωνισμὸς πρὸς σύνταξιν διηγήματος. Αἱ εἰκόνες μας παριστοῦν ἓνα ὄπιο κοιμάται, ἓνα λαοπόδιον διου προσπαθεῖ νὰ τοῦ κλέψῃ τὸ ὄρολόγιον κτλ. Τὰ λοιπὰ θὰ τὰ ἐννοήσῃτε μόνοι σας. Εἰς τὸν Διαγωνισμὸν αὐτὸν ἡμποροῦν νὰ λάβουν μέρος οἱ Συνδρομηταί, οἱ Ἀγορασταί καὶ τ' ἀδέλφια τῶν. Καὶ οἱ μὲν συνδρομηταὶ δωρεάν, οἱ δὲ ἀγορασταὶ καὶ τ' ἀδέλφια τῶν Συνδρομητῶν μὲ

10λεπτον γραμματόσημον.

Τὸ διήγημα πρέπει νὰ τὸ λάβωμεν μέχρι τῆς 15 Ἀπριλίου. Θὰ δημοσιευθῇ δὲ εἰς τὸ φύλλον τῆς 20 Ἀπριλίου. Τὸ ἄριστον θὰ βραβευθῇ μὲ τὸ α' βραβεῖον τῆς Μαγικῆς Εἰκόνος τοῦ παρόντος φύλλου, τὰ δὲ μετ' αὐτὸ ὅσα εἶναι καλὰ θὰ λάβουν ἔπαινον. Σημειώσατε ὅτι καὶ οἱ ἔπαινοι λαμβάνουν βραβεῖον, διότι 3 ἔπαινοι διαφόρων διαγωνισμῶν ἐντὸς τοῦ αὐτοῦ ἔτους λαμβάνουν ἓν πρῶτον βραβεῖον.